

OSNOVNA ŠOLA GUSTAVA ŠILIHA LAPORJE

HUMANITARNE ORGANIZACIJE SLOVENIJE ZA OTROKE V AFRIKI

sociologija
raziskovalna naloga

Avtorica: Gaja Ganzitti, 8. a

Mentorica: Marjeta Visinski, prof.

Laporje, 2021

ZAHVALA

Zahvaljujem se mentorici Marjeti Visinski za vso podporo in pomoč pri izdelavi raziskovalne naloge. Zahvaljujem se tudi učencem in odraslim iz mojega kraja za odgovore na anketo, lektorici Albin Avsec, ki je poskrbela za odpravo pravopisnih napak, ter učiteljici Tini Lešnik za prevod povzetka. Zahvala za podporo gre tudi mojim staršem.

KAZALO VSEBINE

1 UVOD.....	7
2 TEORETIČNI DEL.....	8
2.1 Revščina v svetu.....	8
2.2 Prebivalstvo.....	8
2.3 Lakota na jugu Afrike.....	8
2.4 Podhranjenost.....	8
2.5 Suša.....	9
2.6 Krčenje gozdov.....	9
2.7 Kmetijstvo.....	9
2.8 Izkoriščanje otrok kot poceni delovno silo.....	9
2.9 Humanitarne organizacije Slovenije za otroke v Afriki.....	10
2.9.1 Karitas.....	10
2.9.2 Unicef.....	10
2.9.3 Društvo Edirisa Slovenije.....	11
2.9.4 Zdravstveni delavci Slovenije kot prostovoljci v Afriki.....	12
2.9.5 Misijonarji.....	12
2.9.6 Pedro Opeka.....	13
2.9.8 Akamasoa.....	13
3 RAZISKOVALNI DEL.....	15
3.1 Metodologija.....	15
3.1.1 Raziskovalne hipoteze.....	15
3.1.2 Raziskovalne metode.....	15
3.1.3 Raziskovalni vzorec.....	15
3.2 Rezultati.....	17
3.2.1 Anketa za odrasle.....	17
3.2.2 Anketa za otroke.....	25
3.3 Povzetek intervjujev.....	32
4 RAZPRAVA.....	34
5 ZAKLJUČEK.....	35
6 LITERATURA.....	36
6.1 Viri slik.....	37
7 PRILOGE.....	38
7.1 Spletni anketni vprašalnik za odrasle.....	38
7.2 Spletni anketni vprašalnik za otroke.....	40
7.3 Intervju s predstavnikom Unicefa.....	41
7.4 Intervju s sestro Vesno Hiti.....	43
7.5 Intervju z misijonarjem Lojzetom Podgrajškom.....	45

KAZALO TABEL

Tabela 1: Prikaz števila in odstotka ljudi v vaseh.....	14
Tabela 2: Prikaz zdravstvene pomoči v letu 2000 in 2006.....	14
Tabela 3: Število (f) in odstotek (f %) učencev glede na starost.....	15
Tabela 4: Število (f) in odstotek (f %) učencev glede na spol.....	16
Tabela 5: Število (f) in odstotek (f %) odraslih glede na starost.....	16
Tabela 6: Število (f) in odstotek (f %) odraslih glede na spol.....	16

KAZALO SLIK

Slika 1: Karitas.....	10
-----------------------	----

Slika 2: Unicef.....	11
Slika 3: Društvo Edirisa Slovenije pomaga izboljšati izobraževalni sistem.....	12
Slika 4: Otroci na smetišču s Pedrom Opeko.....	13
Slika 5 : Vas Akamasoa.....	14
Slika 6: V Sloveniji imamo kar nekaj dobrodelnih organizacij. Koliko jih poznate?.....	17
Slika 7: Ali ste že kdaj donirali za otroke v Afriki?.....	17
Slika 8: Ali ste že kdaj donirali materialne reči za otroke v Afriki?.....	18
Slika 9: Ko darujete denar, ali zaupate organizacijam, da bo denar prišel v prave roke?.....	18
Slika 10: Poznate dobrodelno organizacijo Edirisa?.....	19
Slika 11: Poznate dobrodelno organizacijo Unicef?.....	19
Slika 12: Poznate dobrodelno organizacijo Karitas?.....	20
Slika 13: Poznate dobrodelno organizacijo Rdeči križ?.....	21
Slika 14: Iz Slovenije je veliko misijonarjev, ki delujejo na območju Afrike. Koliko jih poznate?.....	21
Slika 15: Ali ste že bili kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi?.....	22
Slika 16: Če ste na prejšnje vprašanje odgovorili z da, za kakšen namen se je zbiralo?.....	22
Slika 17: Ste tudi vi prispevali?.....	23
Slika 18: Ste bili kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki?.....	23
Slika 19: Kateri od naštetih organizacij bi najbolj zaupali?.....	24
Slika 20: Kolikokrat ste v zadnjih petih letih darovali pri dobrodelnih koncertih ali akcijah?.....	24
Slika 21: Spol.....	25
Slika 22: Starost.....	25
Slika 23: Kaj pomeni beseda "donirati"?.....	26
Slika 24: V Sloveniji imamo kar nekaj dobrodelnih organizacij. Koliko jih poznaš?.....	26
Slika 25: Ali si že kdaj prispeval/a kakšni dobrodelni organizaciji za otroke v Afriki?.....	27
Slika 26: Ali zaupaš organizacijam, da bo denar prišel v prave roke?.....	27
Slika 27: Kateri od naštetih organizacij bi najbolj zaupal/a?.....	28
Slika 28: Ali si že kdaj bil/a na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi?.....	28
Slika 29: Če si na prejšnje vprašanje odgovoril/a z Da: Si kaj prispeval/a?.....	29
Slika 30: Si bil/a kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi kjer se je zbiralo za otroke v Afriki?.....	29
Slika 31: Poznaš dobrodelno organizacijo Edirisa?.....	30
Slika 32: Poznaš dobrodelno organizacijo Unicef?.....	30
Slika 33: Poznaš dobrodelno organizacijo Karitas?.....	31
Slika 34: Poznaš dobrodelno organizacijo Rdeči križ?.....	31
Slika 35: Spol.....	32
Slika 36: Starost.....	32

POVZETEK

Za raziskovalno nalogo z naslovom *Humanitarne organizacije Slovenije za otroke v Afriki* sem se odločila, ker mi ni vseeno za afriške otroke in njihove družine, ki živijo v pomanjkanju. Tema me je pritegnila, ko smo pri pouku geografije obravnavali Afriko, kar je zajemalo med drugim tudi tegobe tamkajšnjih ljudi.

Z raziskovanjem sem želela ugotoviti, katere humanitarne organizacije v Sloveniji se ukvarjajo s programi pomoči otrokom v Afriki ter kakšna je ozaveščenost odraslih in otrok iz mojega kraja glede pomoči otrokom v Afriki. Med raziskovanjem sem pridobivala informacije iz različnih spletnih virov in knjig. Zastavila sem hipoteze: 1. Večina odraslih in otrok je že vsaj enkrat donirala dobrodelnim organizacijam za pomoč otrokom v Afriki; 2. Odrasli in otroci iz mojega kraja poznajo vsaj tri dobrodelne organizacije; 3. Večina odraslih ne pozna vsaj treh misijonarjev; 4. V mojem kraju ljudje najbolj zaupajo Unicefu; 5. Več kot polovica odraslih in otrok je bila že vsaj enkrat na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi. Po analizi podatkov, ki sem jih pridobila iz spletne ankete za odrasle ter spletne ankete za učence od 6. do 9. razreda naše šole, sem ugotovila, da odrasli in otroci iz mojega kraja niso tako dobro ozaveščeni o pomoči humanitarnih organizacij za otroke v Afriki, kot sem pričakovala. Podatki so pokazali, da odrasli poznajo le malo misijonarjev, otroci pa slabo poznajo humanitarne organizacije. Več kot polovica anketirancev je že bila na kakšni dobrodelni prireditvi, v večini za namen pomoči v domačem kraju oz. za pomoč v slovenskem prostoru. Raziskavo sem podkrepila še z intervjujem z misijonarjema, ki delujeta v Afriki, ter s predstavnikom humanitarne organizacije Unicef.

Humanitarne organizacije, ki se ukvarjajo s programi pomoči otrokom v Afriki, bi lahko bolje uresničevale svoje načrte, če bi bila osveščenost ljudi glede te teme večja. Pomembno se mi zdi, da že otroci v šoli podrobneje spoznajo življenje pomoči potrebnih otrok v Afriki. Tako bom na moji šoli predlagala, da organiziramo predavanje kakšnega misijonarja, prav tako prireditve v dobrodelni namen, pomembe pa so tudi informacije na šolski spletni strani ter oglasnih deskah.

Ključne besede: humanitarne organizacije, Afrika, otroci, misijonarji

ABSTRACT

I have decided to do write a research paper with a title, Slovenian humanitarian organisations for children, because I care about African people, who live in poverty. The subject drew my attention, when we had learnt about African people and their difficulties, during our Geography class.

I wanted to discover what organisations deal with aid programmes for children in Africa and to what extent our townsmen and children are aware about children aid in Africa. I have gathered information from different online sources and books. I have constructed five hypotheses: 1. The majority of adults and children have at least once donated to the organisations for children aid in Africa; 2. Adults and children from my village know at least three humanitarian organisations; 3: The majority of adults are not familiar with at least three missionaries; 4: people in my village tend to trust Unicef; 5. More than a half of adults and children have already attended at least one charity event or concert. After analysing data, provided by online survey for adults and children between 6th and 9th form, I have discovered, that they are not as well informed about charity organisations for African children, as I had anticipated. Data showed that the adults know very few missionaries and children are not very well informed about humanitarian organisations. More than half of participants have already attended at least one charity event or concert for helping people, but usually for people from local surrounding. I have supported my arguments by conducting interviews with two missionaries, who are working in Africa and an interview with the representative of humanitarian organisation Unicef.

Humanitarian organisations, who are dealing with aid programmes for children in Africa, could actualized their strategies by a much higher extent by raising awareness about that subject matter. I find it highly important, that students are well educated about a life of deprived African children. At my school I am going to suggest to organize a lecture, carried out by a missionary and to organize a charity event. I find it also important to put such information on our website and billboards at school.

KEY WORDS: humanitarian organisations, Africa, children, missionaries

1 UVOD

Za raziskovalno nalogo sem se odločila, ker menim, da bi se morali ljudje zanimati za stisko drugih ljudi. Pri pouku geografije smo spoznavali Afriko in življenje predvsem otrok v Afriki. Tema me je pritegnila, saj me je pretreslo letno število umrlih otrok zaradi lakote. Zasedila sem veliko člankov s pretresljivimi podatki o življenju ljudi v Afriki - o življenju ljudi brez zagotovljene pitne vode in zadostne količine hrane. Na spletu lahko najdemo fotografije grozljivih prizorov podhranjenih in smrtno ogroženih otrok. Odločila sem se, da se bom v to temo poglobila.

V teoretičnem delu se bom podrobneje osredotočila na pomoč nas kot donatorjev in dobrodelnih organizacij za izboljšanje lakote. Predstavila bom misijonarje in prostovoljce - njihovo delo in podporo, ki jo dobijo od drugih ljudi. Osvetlila bom vzroke in posledice lakote v Afriki in vpliv le-te na razvoj otrok.

V raziskovalnem delu bom izvedla intervju z misijonarjem Lojzetom Podgrajškom, misijonarko Vesno Hiti ter s predstavnikom humanitarne organizacije Unicef. Prav tako bom izvedla anketo med odraslimi in otroki od 6. do 9. razreda naše šole. Na podlagi odgovorov bom lahko potrdila ali ovrgla naslednje zastavljene hipoteze:

1. Večina odraslih in otrok je že vsaj enkrat donirala dobrodelnim organizacijam za pomoč otrokom v Afriki.
2. Odrasli in otroci iz mojega kraja poznajo vsaj tri dobrodelne organizacije.
3. Večina odraslih ne pozna vsaj treh misijonarjev.
4. V mojem kraju ljudje najbolj zaupajo Unicefu.
5. Več kot polovica odraslih in otrok je bila vsaj enkrat na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi.

Z raziskovalno nalogo želim nagovoriti svoje bralce in poslušalce, da bodo bolje razumeli razmere otrok v Afriki in s svojimi prispevki večkrat sodelovali v akcijah in projektih humanitarnih organizacij za pomoč afriškimi otrokom.

2 TEORETIČNI DEL

2.1 Revščina v svetu

Od svetovnega prebivalstva 6 milijard ljudi jih:

- 1,2 milijarde (20 %) preživi z manj kot 1 dolarjem dnevno,
- 3 milijarde (50 %) preživi z manj kot 2 dolarjema dnevno.

115 milijonov otrok (največ deklic) nima zagotovljenega šolanja.

246 milijonov otrok in mladostnikov, ki so stari od 5 do 15 let, mora delati.

10 milijonov otrok vsako leto umre zaradi posledic lahko in poceni ozdravljenih bolezni.

93 odstotkov bolnikov z aidsom živi v revnih državah, kar je 39 milijonov od 42 milijonov obolelih v svetu. (Prévost, 2008)

2.2 Prebivalstvo

V Afriki, južno od Sahare, se v povprečju rodi 5,1 otrok na žensko, kar pomeni, da je rodnost kar velika. Problem je predvsem v tem, da je preveč ljudi in premalo hrane. Izjemno hitra rast prebivalstva je značilna za Afriko. V vsej zgodovini človeštva je najvišja doslej. V zadnjih 25 letih se je število prebivalcev podvojilo. Kot že omenjeno, za Afriko je značilna visoka rodnost, umrljivost pa je zaradi izboljšanih zdravstvenih razmer čedalje manjša. V Afriki je razlika med rojenimi in umrlimi med največjimi na svetu. Afrika ima okoli 800 milijonov prebivalcev, kar predstavlja eno sedmino vsega človeškega prebivalstva. Uvrščamo jo na 2. mesto takoj za Azijo. (Lakota v Afriki, 21. 12. 2018)

2.3 Lakota na jugu Afrike

Ocenjujejo, da je v Zimbabveju, Zambiji, Lesotu, Svaziji in Malaviju 13 milijonov ljudi, ki stradajo. Po ocenah mednarodnih organizacij, svetovnega programa za prehrano Združenih narodov in mednarodne federacije društev Rdečega križa Slovenije (RKS) in Rdečega polmeseca, tamkajšnji ljudje za preživetje potrebujejo najmanj 4 milijone ton hrane. Za vso humanitarno pomoč bi potrebovali 61 milijonov evrov. Pomoč bi naj zajemala tudi oskrbo s pitno vodo, semeni, poljedelskim orodjem in gnojili, da bi preprečili še hujšo lakoto zaradi še ene slabe žetve. RKS poziva slovensko prebivalstvo k solidarnostni pomoči, saj lahko že z vsako malo donacijo pripomoremo k zmanjšanju trpljenja ljudi v Afriki. (Pomoč lačnim na jugu Afrike, 12. 7. 2006)

2.4 Podhranjenost

3 milijone otrok, mlajših od 5 let, vsako leto umre zaradi podhranjenosti, milijoni otrok pa morajo živeti s posledicami podhranjenosti v zgodnjem otroštvu. Do podhranjenosti pride zaradi pomankanja rednih obrokov raznolike in kakovostne hrane, kar lahko povzroči zaostajanje rasti otroka in hiranje. (Terapevtska hrana za otroke, b. d.)

2.5 Suša

Lakota v Afriki je na spletu opisana kot eden najhujših problemov tamkajšnjih prebivalcev.

Suša je eden glavnih vzrokov za lakoto. Pretežni del Afrike leži v tropskem pasu, za katerega velja vlažno in vroče podnebje, kar pa ne velja za puščavo Saharo in druge predele. V Sahelskem pasu izhlapi približno 90 odstotkov vlage. Sušno puščavsko območje se povečuje predvsem zaradi krčenja gozdov in pretirane paše. Na izsušeni zemlji ljudje ne morejo pridelati dovolj hrane za življenjske potrebe, uvoza hrane pa je premalo. Vodotoki presihajo, vodnjaki se praznijo in kar nekaj ljudi je postalo odvisnih od vode, ki jo pripeljejo v cisternah. Sahara se je do sedaj povečala za 150 km (v zadnjih 50 letih je zavzela 650.000 km² pašnikov in farm) in še vedno raste. Raziskave kažejo, da Sahara napreduje za 10 km na leto. K temu pripomorejo tudi suhi in vroči vetrovi, pasati. (Lakota v Afriki, 21. 12. 2018)

2.6 Krčenje gozdov

Posledice krčenja gozdov se kažejo predvsem v spiranju in odnašanju prsti, zmanjšani rodovitnosti prsti in naraščanju puščav. Vzroki za prekomerno izsekavanje gozdov so pretirano poljedelstvo, pašna živinoreja, izkoriščanje lesa za gorivo in naraščanje števila prebivalstva. V Afriki, ki velja za najrevnejšo celino, razvite države množično kupujejo in najemajo zemljišča zaradi gojenja soje, sladkornega trsa in oljne palme. 60 do 90 odstotkov gospodinjestev v Afriki uporablja za gorivo les ali oglje. Tamkajšnji prebivalci morajo pogosto pešačiti 15 do 30 kilometrov, da najdejo primerna drva za svoja ognjišča. Če v okolici ni na razpolago primernih drv, si lahko prebivalci kupijo kakovostno oglje, ki ga izdelujejo iz lesa v oglarskih pečeh. Tak način izkoriščanja lesa samo še dodatno pospešuje izsekavanje dreves. V začetku stoletja je kar 40 odstotkov etiopskih tal pokrival gozd, zdaj je gozda le še 2,5 odstotka. (Lakota v Afriki, 21. 12. 2018)

2.7 Kmetijstvo

Večina prebivalstva Afrike (približno 65 %) živi od kmetijstva. Afriško kmetijstvo ima možnost, da bi lahko s pridelano hrano preskrbelo prebivalstvo na celini in s hrano oskrbovalo ves svet. Ampak Afrika ima velik del neizkoriščene in neobdelane zemlje, in to kar 80 %. Največje težave so slaba kakovost zemlje in semen, pomanjkanje finančnih sredstev in politične podpore. Poljedelstvo je zaradi pomanjkanja vode in visokih temperatur skromno. Ukvarjajo se predvsem s samooskrbnim kmetijstvom, kar pomeni, da pridelujejo izdelke samo zase. Gojijo maniok, sirek, proso, koruzo, riž ... Ukvarjajo se tudi s plantažnim poljedelstvom, kjer pridelujejo kakav, kavčuk, banane, bombaž, kavo ... V Afriki živinoreja zaradi muhe cece po večini ni mogoča. Posledica slabega kmetijstva je lakota. (Žvokelj, 2015)

2.8 Izkoriščanje otrok kot poceni delovno silo

V Afriki je delež otrok, starih od 6 do 14 let, ki jih družba neusmiljeno izkorišča, višji kot na drugih celinah, nedovoljena trgovina z otroki narašča. Po podatkih Mednarodne organizacije dela za delo izkoriščajo 53 do 132 milijonov otrok. Dekleta pri 14-ih letih ali več silijo v prostitucijo ali pa že v otroštvu postanejo gospodinjske pomočnice, kjer delajo več kot 12 ur in so fizično, duševno in spolno zlorabljane. Dečke, stare manj kot 12 let, oddajo v zakup živinorejcem. Organizacije delavcev, nevladne organizacije in druge institucije so oblikovale kolektivno združenje proti delu otrok. (Izkoriščanje otrok, b. d.)

2.9 Humanitarne organizacije Slovenije za otroke v Afriki

2.9.1 Karitas

Slovenska Karitas izvaja projekte in programe mednarodnega razvojnega sodelovanja v državah, ki ležijo večinoma v osrčju Afrike, torej predvsem na revnih podeželskih območjih v Ruandi, Burundiji, Zambiji, Malaviji, Centralnoafriški republiki, na Madagaskarju in v Bocvani. Področja, ki imajo prednost, so oskrba z vodo in hrano, šolstvo in zdravstvo. Delovanje slovenske Karitas na mednarodnem razvojnem področju temelji predvsem na vzajemnem sodelovanju s slovenskimi misijonarji in z lokalnimi Caritas, ki so prisotni tudi na terenu, saj dobro poznajo lokalne razmere in potrebe prebivalstva. Vsi projekti potekajo na osnovi lokalnih potreb. Slovenska Karitas podpira projekte v Afriki s pomočjo sredstev, ki so zbrana v dobrodelnih akcijah "Za srce Afrike" in "Z delom do dostojnega življenja". Akcija "Z delom do dostojnega življenja" je namenjena zbiranju sredstev za podporo najrevnejšim družinam v državah Afrike, Šrilanke in Albanije. Družinam omogoča, da preko lastnega dela in mesečnega zaslužka živijo bolje in si lahko zagotovijo prehrano, potrebna zdravila, šolske potrebščine ipd. Nekateri projekti so sofinancirani s strani Ministrstva za zunanje zadeve RS in Misijonskega središča Slovenije. V zadnjih devetih letih (od leta 2006 dalje) so podprli gradnjo, obnovo in opremljanje petih šol in vrtca, treh zdravstvenih centrov in dveh porodnišnic, gradnjo desetih večjih vodnjakov, podprli so delovanje centrov za podhranjene ter dodatno usposabljanje zdravstvenega kadra in zdravstveno vzgojo za prebivalstvo. To dnevno lajša življenje preko 250.000 ljudem v Afriki, od katerih je skoraj polovica otrok. (Karitas, b. d.)

(Slika 1: Karitas, b. d.)

2.9.2 Unicef

UNICEF ali Sklad Združenih narodov za otroke je agencija, odgovorna za zagotavljanje humanitarne in razvojne pomoči otrokom po vsem svetu. Delujejo v 192 državah in ozemljih. UNICEF se v celoti zanaša na prispevke zasebnih donatorjev in vlad. Leta 2018 je njihov skupni dohodek znašal 5,2 milijarde dolarjev. (Unicef, 30. 3. 2021)

UNICEF je 11. decembra 1946 pod imenom United Nations International Children's Emergency Fund kot sklad za pomoč otrokom povojne Evrope ustanovila generalna skupščina OZN. Leta 1953 so ime

skrajšali v današnjo obliko. Sklad ima sedež v New Yorku. UNICEF je leta 1965 prejel Nobelovo nagrado za mir. (Sklad združenih narodov za otroke, 11. 5. 2017)

UNICEF se odziva tudi na druge krize, kot so posledice naravnih nesreč ali oboroženih spopadov. Zaradi učinkovite logistike lahko v 24 urah zagotovi nujno pomoč kjerkoli po svetu. S podporo milijonov darovalcev, kupcev voščilnic in drugih izdelkov, ambasadorjev in prostovoljcev, lahko UNICEF zagotavlja izboljševanje življenja otrok po celem svetu (Unicef, b. d.)

Prioritete UNICEF-a v 2021 so zagotoviti:

- dostop do čiste pitne vode za 45 milijonov ljudi,
- zdravljenje hude podhranjenosti za 6,3 milijonov otrok,
- cepljenje proti ošpicam za 27,4 milijonov otrok,
- formalno ali neformalno izobraževanje ter zgodnje učenje za 93,3 milijonov otrok,
- finančno pomoč za 9,6 milijonov družin,
- podporo za 149 milijonov žensk in deklic ter 7,4 milijonov otrok s posebnimi potrebami,
- psihosocialno pomoč za več kot 19,2 milijonov otrok in staršev.

(Slika 2 : Unicef, b. d.)

2.9.3 Društvo Edirisa Slovenije

Društvo Edirisa Slovenije je od začetka najbolj aktivno na področju izobraževanja v Ugandi. V Ugandi so možnosti za kakovostno izobraževanje zelo majhne. Šol in učiteljev je premalo, izobrazba je draga, primanjkuje učnih pripomočkov, učenje pa je na stranskem tiru. Danes vodi Edirisa izobraževalni program, ki se osredotoča na področja, ki jih ugandski šolski sistem po navadi zanemarja, to so ustvarjalnost, kultura, praktično znanje in kakovostnejša predšolska izobrazba. Otrokom pomagajo z najnujnejšimi šolskimi potrebščinami, šolsko infrastrukturo ter aktivnostmi, ki izboljšujejo učni uspeh. Veliko pozornosti namenijo učenju plavanja in razvijanju bralne kulture. (Edirisa, b. d.)

(Slika 3: Društvo Edirisa Slovenije pomaga izboljšati izobraževalni sistem, b. d.)

2.9.4 Zdravstveni delavci Slovenije kot prostovoljci v Afriki

Sekcija za tropsko medicino že od leta 1977 vsako leto organizira osem do deset odprav mladih zdravnikov na ogrožena področja Afrike.

Tako je npr. leta 2014 pet slovenskih mladih zdravnikov pred začetkom kariere ponudilo pomoč v okviru humanitarno-medicinske odprave v afriški vasici Bufuka. Ko so prispeli v kliniko, je bila ta v obupnem stanju. Potrebovali so nekaj časa, da so kliniko uredili za delovanje, nato so pričeli z delom. (Šelek, 2014)

Še ena skupina mladih bodočih zdravnikov se je leta 2019 odločila uporabiti svoje znanje, da pomagajo pri medicinski oskrbi ljudi v Keniji. Najbolj občutljivo skupino predstavljajo otroci, stari od 1 do 3 leta, ki prehajajo iz dojenosti na gosto hrano in so v obdobju intenzivne rasti. S stalnimi akcijami lahko pomagamo tudi mi. Lahko pošljemo SMS s ključno besedo KENIJA5 na 1919 in prispevamo 5 EUR za humanitarno-medicinsko odpravo. (Mladi bodoči slovenski zdravniki pomagajo v Afriki, 16. 5. 2019)

2.9.5 Misijonarji

»Misijonar je oseba, ki širi krščansko vero med nekristjani.« (Misijonarji, 22. 1. 2020)

To so zlasti duhovniki ali redovniki. Misijonsko središče Slovenije združuje okrog 50 misijonarjev, ki delujejo po svetu. Vendar misijonarji in misijonarke ne širijo samo krščanske vere, temveč gradijo cerkve, šole, ceste, dispanzerje itd.

Najbolj poznana slovenska misijonarja tudi v svetovnem merilu, ki delujeta v Afriki, sta Pedro Opeka in Janez Mesec. (Misijonarji, b. d.)

2.9.6 Pedro Opeka

Peter (Pedro) Opeka je argentinsko - slovenski misijonar in lazarist. Od leta 1975 deluje na Madagaskarju. Sodeloval je pri gradnji bolnišnice v Vangaindranu, od leta 1989 pa v Antananarivu s smetiščarji in brezdomci gradi mesto upanja. (Pedro Opeka, 5. 5. 2020)

Peter je поблиže spoznal kruto usodo zapostavljenih revežev z obrobja glavnega mesta Antananariva. Stiska ljudi mu je odprla pogled in srce. Odločil se je, da bo tem ljudem pomagal in se jim posvetil. Ljudje so se preživljali tako, da so vsak dan hodili na mestna odlagališča smeti in tam iskali stvari, ki bi jih lahko prodali, ali ostanke hrane. Prisiljeni so si bili narediti zasilna bivališča iz kartona, lepenke, starih oblačil in drugega ... Peter je z velikimi težavami priskrbel državno zemljo, ki je bila v 70 km oddaljenem kraju Antoljanaharv. (Akamasoa, b. d.).

2.9.7 Akamasoa

Humanitarno združenje AKAMASOA je bilo ustanovljeno leta 1989. Namen je bil pomagati revnim prebivalcem Antananariva, ki so živeli na smetišču Andralanitra in na ulicah prestolnice. (Prévost, 2008)

(Slika 4: Otroci na smetišču s Pedrom Opeko, 2019)

Ljudje s smetišča so pomagali zgraditi šole, delovna mesta, ambulante. Skupaj so najprej zgradili hiše s kapuco, nato opečnate hiše in nato tudi šole. Tako je nastala prva vas. Po več kot 27 letih boja je združenje AKAMASOA pomagalo že 500.000 Madagaskarjem. (Prévost, 2008)

Zgradili so 4000 hiš, v njih živi 25.000 ljudi. Ljudje so se lahko zaposlili v kamnolomu, pri polaganju opeke, v mizarstvu, kmetijstvu, umetnosti in obrti. V šole je vpisanih približno 14.000 otrok. Leta 2016 je njihov sprejemni center preštel 43.387 oseb, ki so potrebovale nujno pomoč: obroke, oblačila, odeje in milo. (Prévost, 2008)

Že četrto stoletje niso opazili izboljšanja življenjskih razmer za prebivalce Madagaskarja. Celo nasprotno, 9 od 10 otročarov živi z manj kot 1,5 USD na dan. (Prévost, 2008)

Več kot tri četrtine (77 %) od 15.300 oseb, kar je 2.900 gospodinjstev, ki danes živijo v vaseh Antananariva in okolici, je otrok, mladostnikov, prizadetih ali ostarelih. Pedro Opeka v knjigi navaja, da so si zastavili pet ciljev:

1. zagotavljali bodo neposredno zaposlovanje in spodbujanje zunanjega zaposlovanja,
2. gradili bodo stanovanja in infrastrukturo v vaseh,

3. šolali bodo otroke in zagotavljali poklicno izobraževanje,
4. zagotavljali bodo zdravstveno oskrbo,
5. zagotavljali bodo nujno pomoč najbolj ubogim. (Prévost, 2008)

(Slika 5 : Vas Akamasoa, b. d.)

Tabela 1: Prikaz števila in odstotka ljudi v vaseh

Demografska sestava	Število	%
Otroci in mladostniki	10.478	68
Dojenčki	636	/
Predšolski otroci	1.092	/
Šolski otroci	8.750	/
Odrasli	3.453	23
Ženske	2.072	60
Moški	1.381	40
Ostareli	700	4,5
Prizadeti	698	4,5
Skupaj	15.329	/

Na leto opravijo 30.000 do 40.000 zdravstvenih pregledov, tudi ljudi izven vasi.

Tabela 2: Prikaz zdravstvene pomoči v letu 2000 in 2006

Leto	2000	2006
Zdravniki	6	7
Zobozdravniki	1	1
Medicinske sestre	0	1
Babice	2	1
Negovalke	19	26

(Prévost, 2008)

3 RAZISKOVALNI DEL

3.1 Metodologija

3.1.1 Raziskovalne hipoteze

V raziskovalnem delu bom preverjala naslednje hipoteze:

- Hipoteza 1: Večina odraslih in otrok je že vsaj enkrat donirala dobrodelnim organizacijam za pomoč otrokom v Afriki.
- Hipoteza 2: Odrasli in otroci iz mojega kraja poznajo vsaj tri dobrodelne organizacije.
- Hipoteza 3: Večina odraslih ne pozna vsaj treh misijonarjev.
- Hipoteza 4: V mojem kraju ljudje najbolj zaupajo Unicefu.
- Hipoteza 5: Več kot polovica odraslih in otrok je bila vsaj enkrat na dobrodelnem koncertu ali prireditvi.

3.1.2 Raziskovalne metode

Med nastajanjem raziskovalne naloge sem uporabila tri raziskovalne metode:

- delo z viri,
- pridobivanje podatkov s pomočjo anketnega vprašalnika in
- pridobivanje podatkov s pomočjo intervjujev.

Pri delu z viri sem se napotila v šolsko knjižnico in v Knjižnico Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica, veliko gradiva pa sem našla na spletu. Največ podatkov sem pridobila prav s spleta, saj so me zanimali čim novejši podatki o tem, koliko otrok danes potrebuje pomoč v težkih razmerah. Iz knjig, ki sem jih našla v knjižnici, sem pridobila nekoliko starejše podatke, a vseeno zanimive. Iskala sem predvsem podatke o pomoči misijonarjev otrokom v Afriki. Za odgovor na to vprašanje sem izvedla še intervju z dvema misijonarjema, ki delujeta na območju Afrike, ter s predstavnikom humanitarne organizacije Unicef.

Za preizkušanje hipotez sem ustvarila dva spletna anketna vprašalnika. Prvi je bil namenjen učencem od 6. a do 9. a naše šole, drugi pa za anketiranje odraslih. Iz anket sem želela izvedeti, kako so otroci in odrasli iz mojega kraja ozaveščeni o pomoči humanitarnih organizacij iz Slovenije za otroke v Afriki.

3.1.3 Raziskovalni vzorec

Tabela 3: Število (f) in odstotek (f %) učencev glede na starost

STAROST	f	f%
12 let	15	30 %
13 let	14	28 %
14 let	21	42 %
SKUPAJ	50	100 %

Tabela prikazuje število in odstotek anketiranih učencev glede na starost. Iz tabele je razvidno, da je v anketi sodelovalo 15 učencev, ki so stari 12 let, kar predstavlja 30 % vseh anketiranih učencev. 14 učencev je starih 13 let, kar predstavlja 28 % in 21 učencev je starih 14 let, kar je 42 % vseh anketiranih učencev. Skupaj je v anketi sodelovalo 50 učencev od 6. do 9. razreda.

Tabela 4: Število (f) in odstotek (f %) učencev glede na spol

SPOL	f	F %
Moški	24	48 %
Ženski	26	52 %
SKUPAJ	50	100 %

Tabela prikazuje število in odstotek učencev, ki so sodelovali v anketi glede na spol. Iz tabele je razvidno, da je v anketi sodelovalo 24 moških, kar predstavlja 48 % in 26 žensk, kar predstavlja 52 % vseh anketiranih učencev.

Tabela 5: Število (f) in odstotek (f %) odraslih glede na starost

STAROST	f	F %
Od 19 do 40 let	47	46 %
Od 41 do 60 let	55	53 %
Starejši	1	1 %
SKUPAJ	103	100 %

Tabela prikazuje število in odstotek odraslih, ki so sodelovali v anketi, glede na starost. Iz tabele je razvidno, da je v anketi sodelovalo 47 odraslih, starih od 19 do 40 let, kar predstavlja 46 %, 55 odraslih, starih od 41 do 60 let, kar predstavlja 53 %, in 1 odrasli, ki je starejši, in predstavlja 1 % vseh anketiranih odraslih. Skupaj so v anketi sodelovali 103 odrasli.

Tabela 6: Število (f) in odstotek (f %) odraslih glede na spol

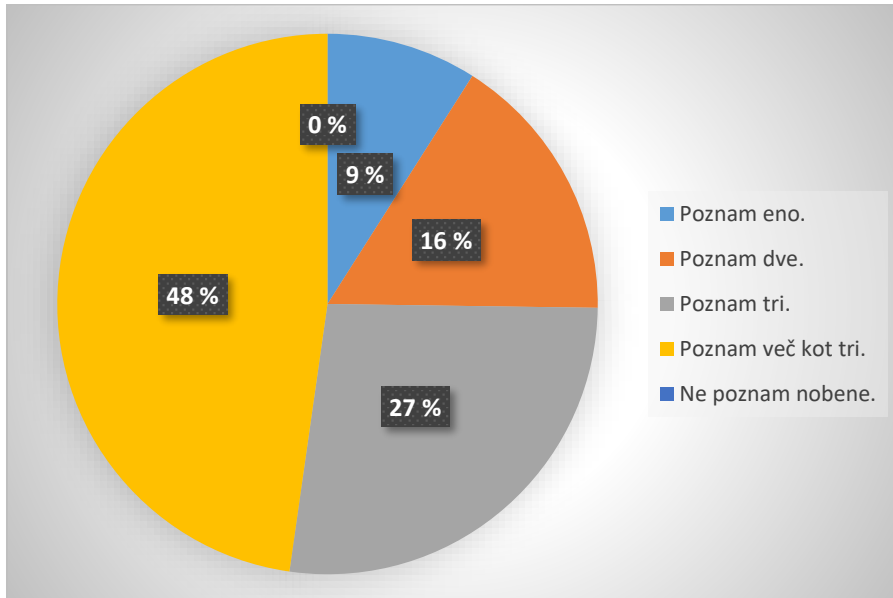
SPOL	f	f %
Moški	28	27 %
Ženski	75	73 %
SKUPAJ	103	100 %

Tabela prikazuje število in odstotek odraslih, ki so sodelovali v anketi. Iz tabele je razvidno, da je v anketi sodelovalo 28 moških, kar predstavlja 27 %, in 75 žensk, kar predstavlja 73 % vseh anketiranih odraslih.

3.2 Rezultati

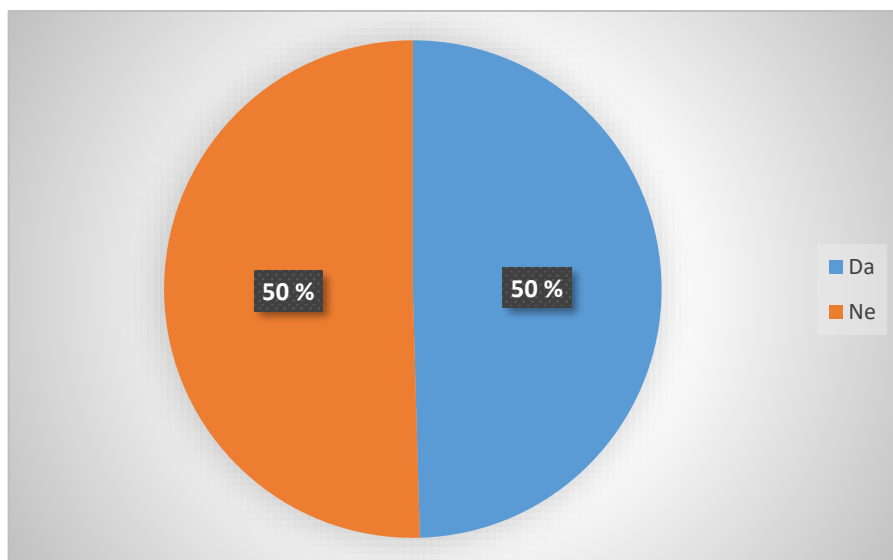
3.2.1 Anketa za odrasle

V nadaljevanju predstavljam rezultate anketiranja odraslih preko spletnega anketnega vprašalnika.

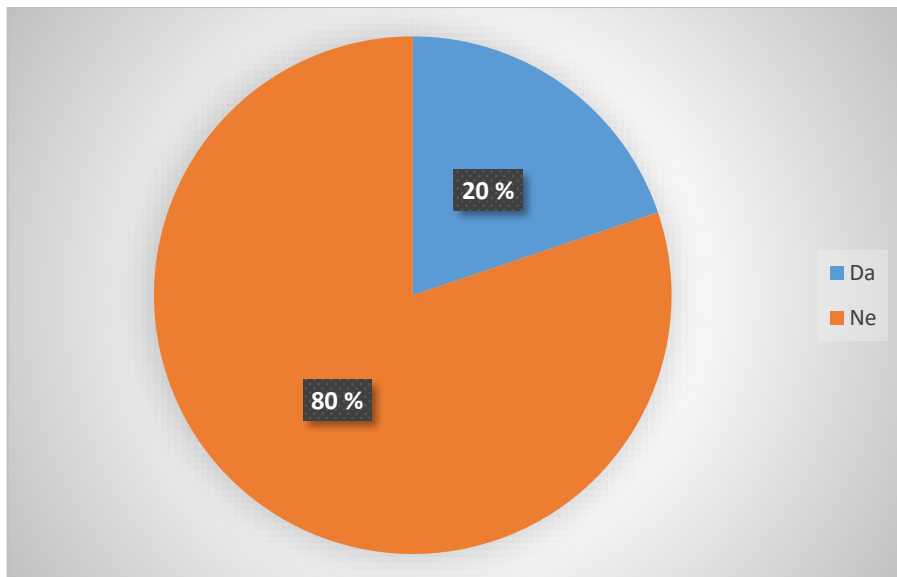
Slika 6: V Sloveniji imamo kar nekaj dobrodelnih organizacij. Koliko jih poznate?

Iz grafa je razvidno, da pozna skoraj polovica odraslih, torej 48 % več kot tri dobrodelne organizacije. 27 % anketirancev je odgovorilo, da poznajo tri dobrodelne organizacije, 16 % anketiranih odraslih pozna dve in 9 % pozna eno dobrodelno organizacijo. Rezultat me je presenetil, saj sem predvidevala, da vsaj več kot polovica odraslih pozna več kot tri dobrodelne organizacije.

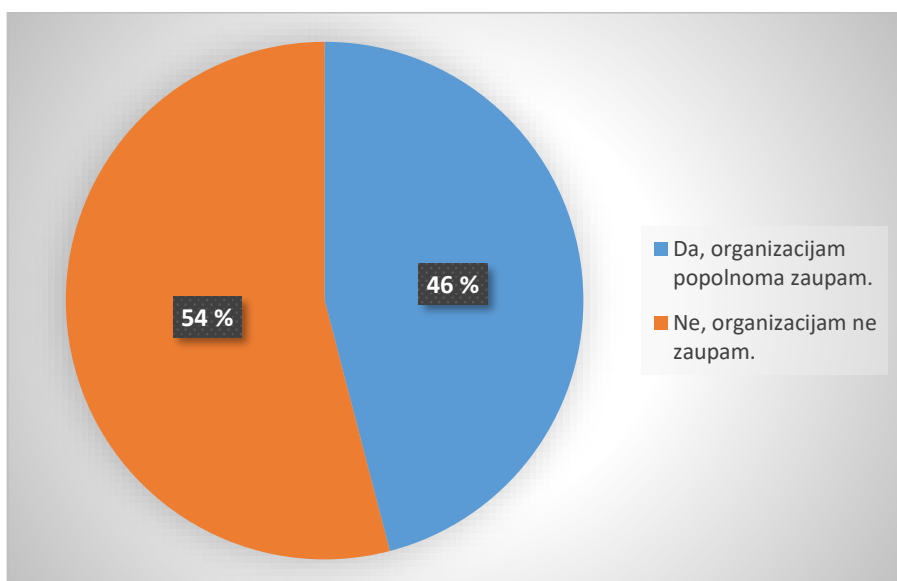
Slika 7: Ali ste že kdaj donirali za otroke v Afriki?

Iz grafa je razvidno, da je polovica odraslih, torej 50 %, že prispevala za pomoč otrokom v Afriki. Rezultat me je presenetil, saj sem pričakovala, da je več odraslih v mojem kraju vsaj enkrat doniralo za otroke v Afriki.

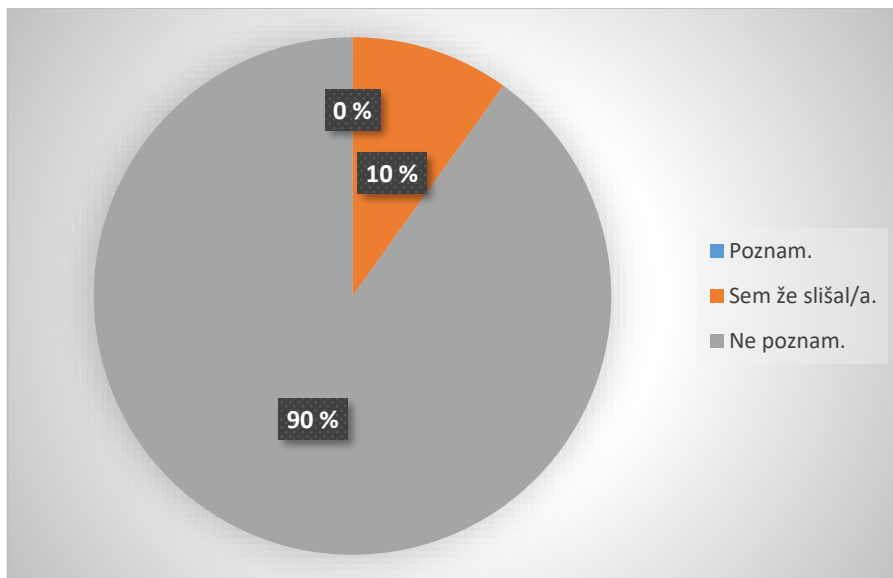
Slika 8: Ali ste že kdaj donirali materialne reči za otroke v Afriki?

Iz grafa je razvidno, da 80 % odraslih še nikoli ni doniralo materialnih reči za otroke v Afriki, medtem ko je ostalih 20 % že vsaj enkrat darovalo materialne reči za pomoč otrokom v Afriki. Glede na to, da obstaja več akcij za finančno pomoč afriškim otrokom, nad rezultatom tega vprašanja nisem presenečena.

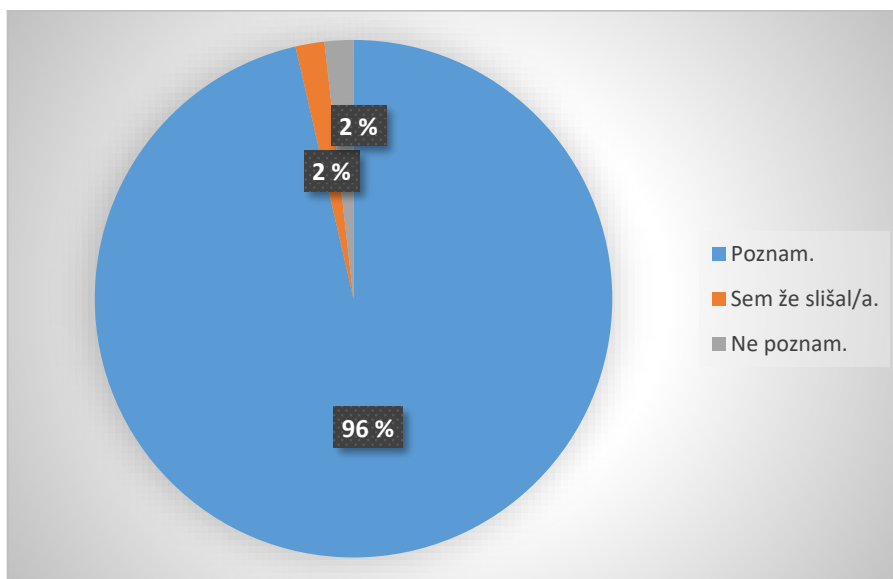
Slika 9: Ko darujete denar, ali zaupate organizacijam, da bo denar prišel v prave roke?

Iz grafa je razvidno, da več kot polovica anketirancev, torej 54 %, zaupa dobrodelnim organizacijam. 46 % odraslih dobrodelnim organizacijam ne zaupa. Morda bi bil odstotek tistih, ki so že prispevali, večji, če bi bilo zaupanje v dobrodelne organizacije večje. Tudi tukaj sem nad rezultatom presenečena, saj sem predvidevala, da odrasli bolj zaupajo dobrodelnim organizacijam.

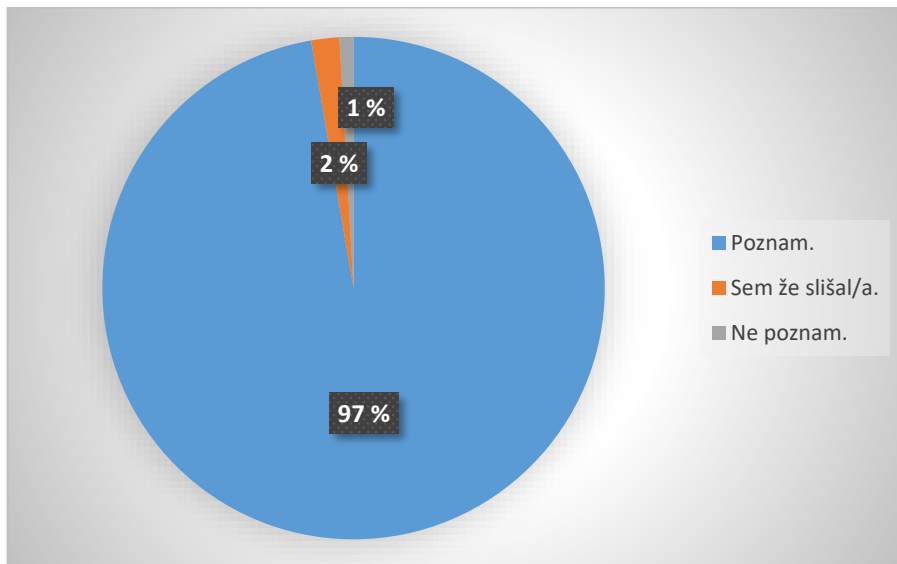
Slika 10: Poznate dobrodelno organizacijo Edirisa?

Iz grafa je razvidno, da kar 90 % odraslih iz mojega kraja ne pozna dobrodelne organizacije Edirisa. Le 10 % odraslih je odgovorilo, da so za to organizacijo že slišali. Tukaj me rezultat ni presenetil, saj sem tudi sama za dobrodelno organizacijo izvedela med raziskovanjem.

Slika 11: Poznate dobrodelno organizacijo Unicef?

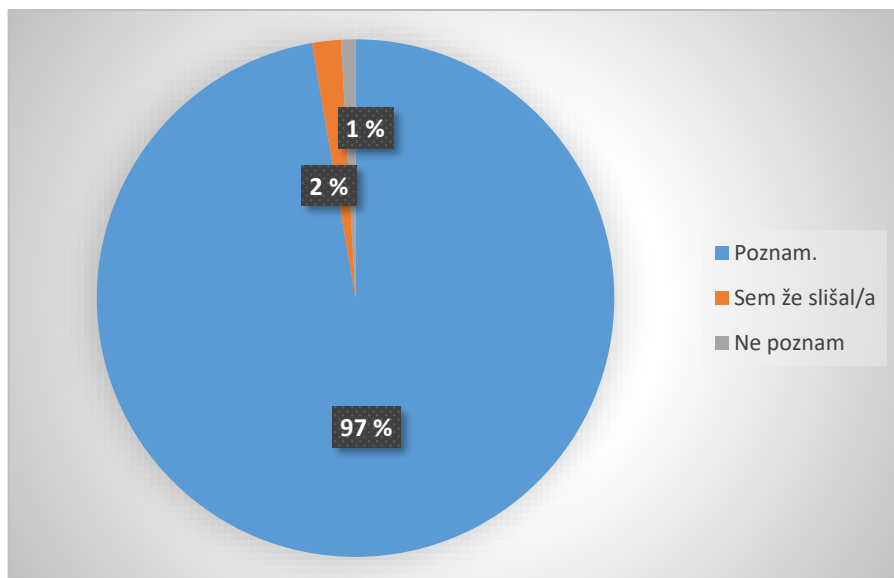
Iz grafa je razvidno, da večina odraslih, torej 96 %, pozna dobrodelno organizacijo Unicef. 2 % odraslih sta odgovorila, da so za njo že slišali, 2 % odraslih anketirancev organizacije Unicef ne pozna. Tudi tukaj so me presenetili ti 4 %, ki so za organizacijo že slišali ali pa je sploh ne poznajo. Menim, da je humanitarna organizacija Unicef ena izmed tistih, ki letno izvede kar nekaj akcij za pomoč otrokom v stiski.

Slika 12: Poznate dobrodelno organizacijo Karitas?

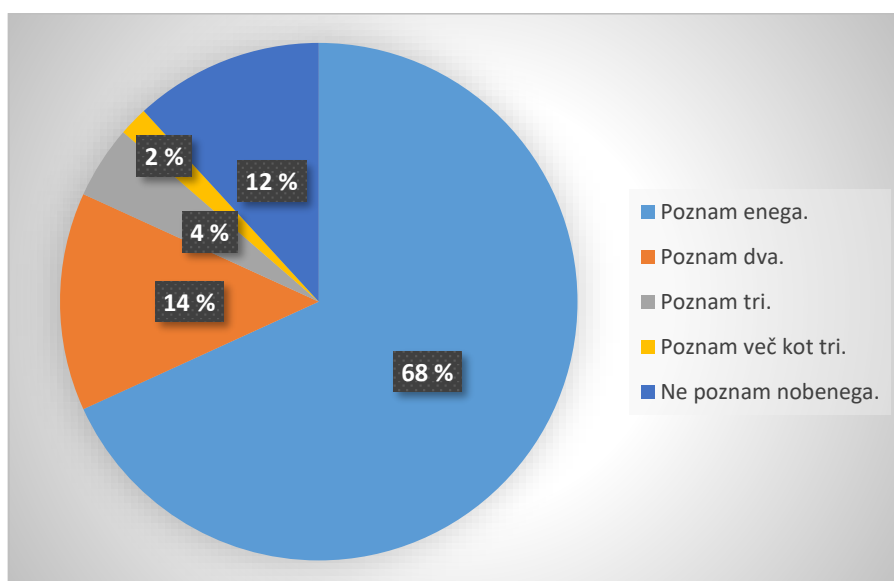
Graf predstavlja rezultat vprašanja »poznate dobrodelno organizacijo Karitas«. Iz grafa je razvidno, da 97 % odraslih pozna dobrodelno organizacijo Karitas. 2 % odraslih sta za njo že slišala, 1 % odraslih anketirancev pa te dobrodelne organizacije ne pozna.

V intervjujih z misijonarjema sem izvedela, da dobijo največ donacij za otroke v Afriki iz Karitasa in Unicefa. Glede na poznavanje teh dveh organizacij med odraslimi anketiranci lahko izjavi misijonarjev še podkrepim.

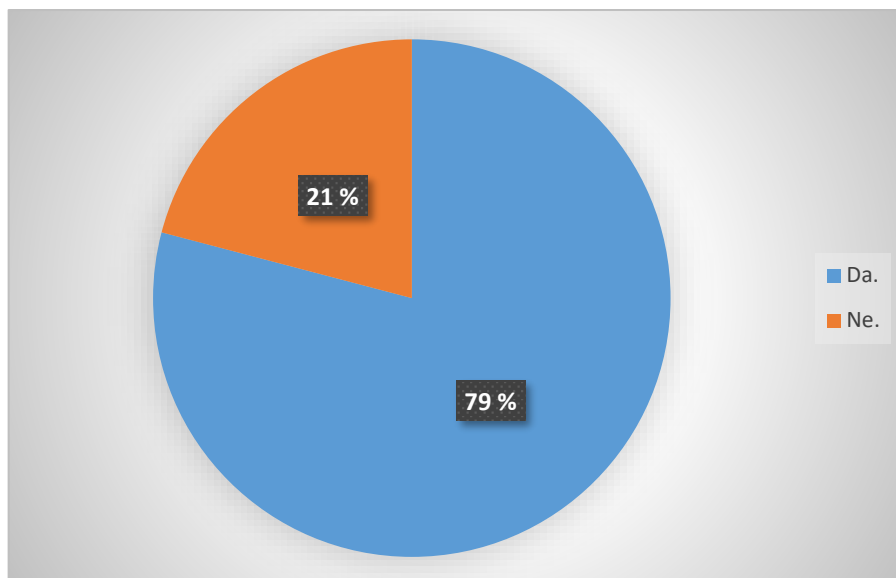
Slika 13: Poznate dobrodelno organizacijo Rdeči križ?

Iz grafa je razvidno, da 97 % odraslih pozna dobrodelno organizacijo Rdeči križ. 2 % odraslih sta za njo že slišala, 1 % odraslih anketirancev te organizacije ne pozna. Organizacija Rdeči križ Slovenije je v naših medijih dobro zastopana, zato sem predvidevala, da bodo to organizacijo poznali prav vsi.

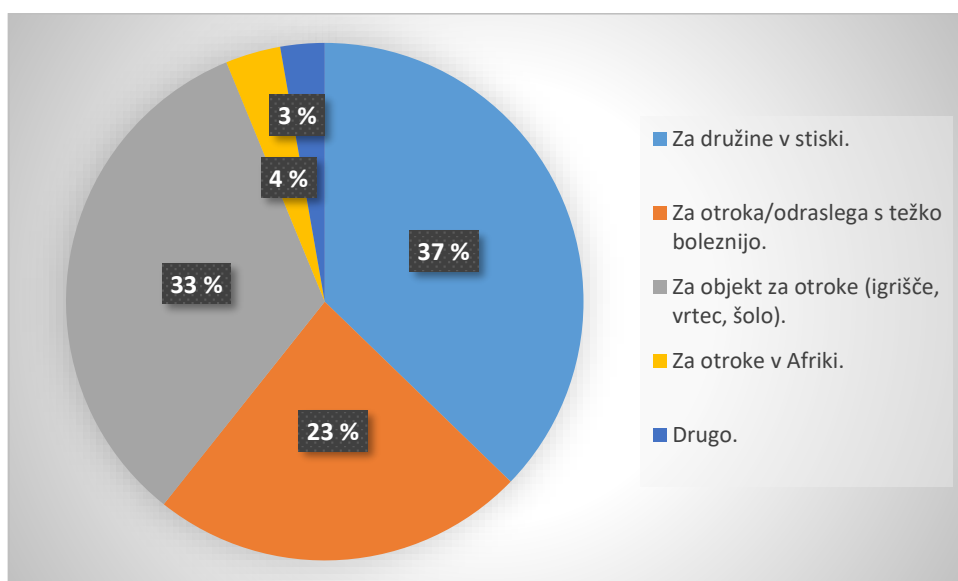
Slika 14: Iz Slovenije je veliko misijonarjev, ki delujejo na območju Afrike. Koliko jih poznate?

Iz grafa je razvidno, da 68 % odraslih pozna enega misijonarja, 14 % pozna dva, 12 % ne pozna nobenega, 4 % poznajo tri misijonarje in le 2 % poznata več kot tri. Če te rezultate primerjam z rezultati vprašanj poznavanja dobrodelnih organizacij Unicef, Karitas ter Rdeči križ, lahko ugotovim, da je poznavanje omenjenih organizacij med odraslimi večje kot poznavanje misijonarjev.

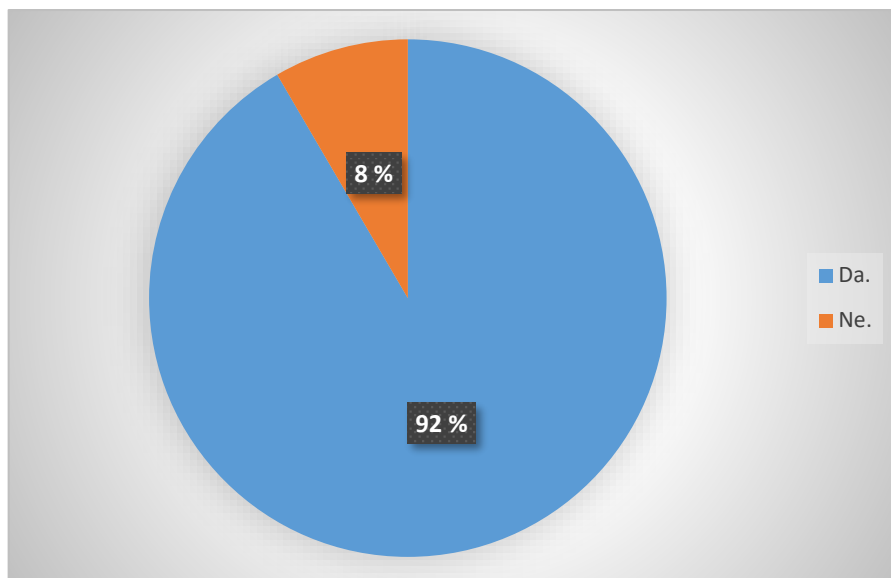
Slika 15: Ali ste že bili kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi?

Iz grafa je razvidno, da je 79 % anketirancev že vsaj enkrat bilo na dobrodelnem koncertu ali prireditvi. 21 % odraslih se še nikoli ni udeležilo dobrodelnega koncerta ali prireditve. Tukaj me je rezultat tudi nekoliko presenetil, saj se je v času pred epidemijo izvajalo kar nekaj koncertov ali prireditev, kjer se je zbiralo v dobrodelne namene.

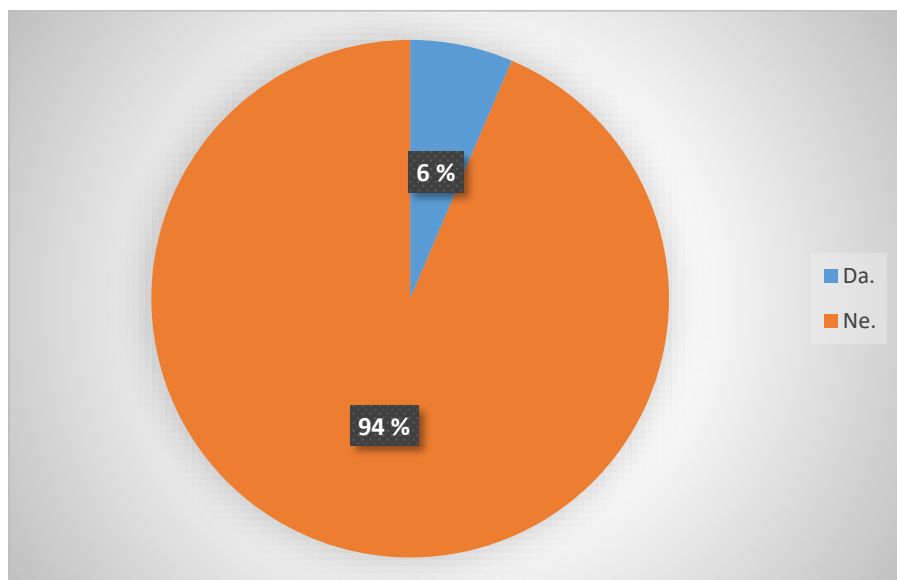
Slika 16: Če ste na prejšnje vprašanje odgovorili z *da*, za kakšen namen se je zbiralo?

Iz grafa je razvidno, da je 37 % odraslih že bilo na dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v stiski, 33 % odraslih je odgovorilo, da se je zbiralo za objekt za otroke (igrišče, vrtec, šolo). 23 % odraslih je bilo na dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroka/odraslega s težko boleznijo, 4 %, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki, in 3 % odraslih so odgovorili z »drugo«. Rezultati me niso presenetili.

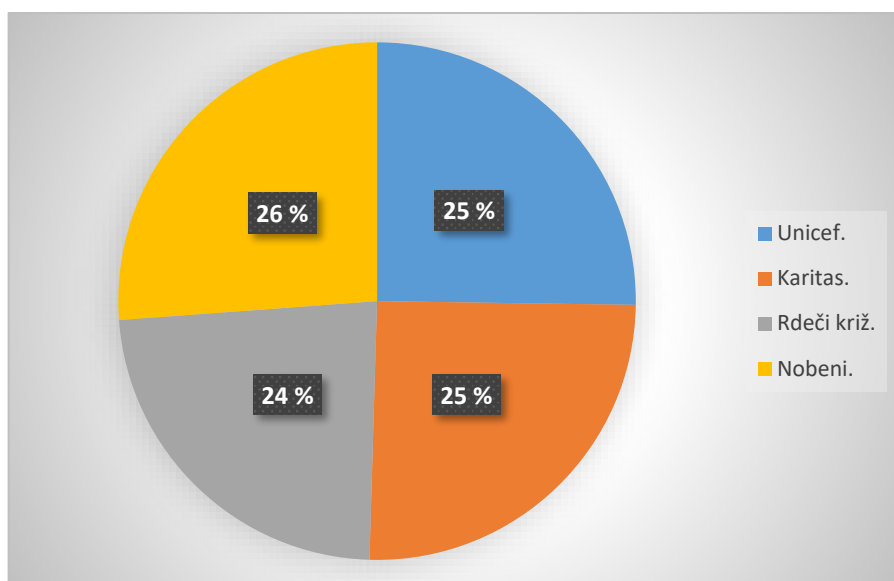
Slika 17: Ste tudi vi prispevali?

Iz grafa je razvidno, da je 92 % odraslih, ki so se udeležili dobredelnega koncerta ali prireditve, že prispevalo na dobredelnih koncertih ali prireditvah, 8 % pa ni prispevalo ničesar. Visok odstotek tistih, ki so že prispevali, kaže, da ljudje iz mojega kraja obiščejo dobrodelno prireditev predvsem z namenom prispevati za dober namen.

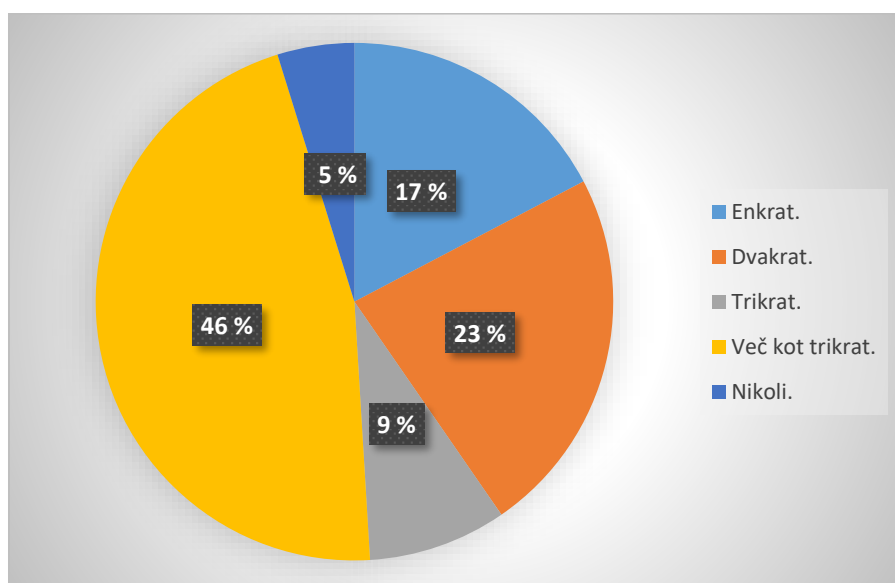
Slika 18: Ste bili kdaj na kakšnem dobredelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki?

Iz grafa je razvidno, da 94 % odraslih še nikoli ni bilo na kakšnem dobredelnem koncertu ali prireditvi kjer se je zbiralo za otroke v Afriki, 6 % odraslih pa je že vsaj enkrat bilo na dobredelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki. Morda je razlog za visok odstotek neudeležbe tudi manj prireditev prav s tem namenom.

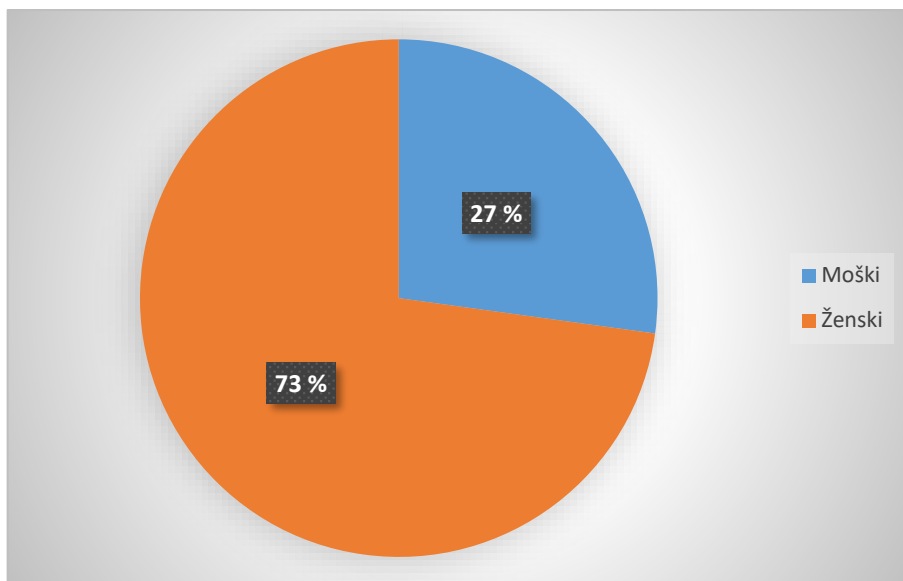
Slika 19: Kateri od naštetih organizacij bi najbolj zaupali?

Iz grafa je razvidno, da največ odraslih, torej 26 %, ne zaupa nobeni od naštetih dobrodelnih organizacij, 25 % odraslih pa najbolj zaupa Unicefu in Karitasu. 24 % odraslih je odgovorilo, da najbolj zaupajo Rdečemu križu. Rezultat me je zelo presenetil, saj sem predvidevala, da največ odraslih iz mojega kraja zaupa Unicefu.

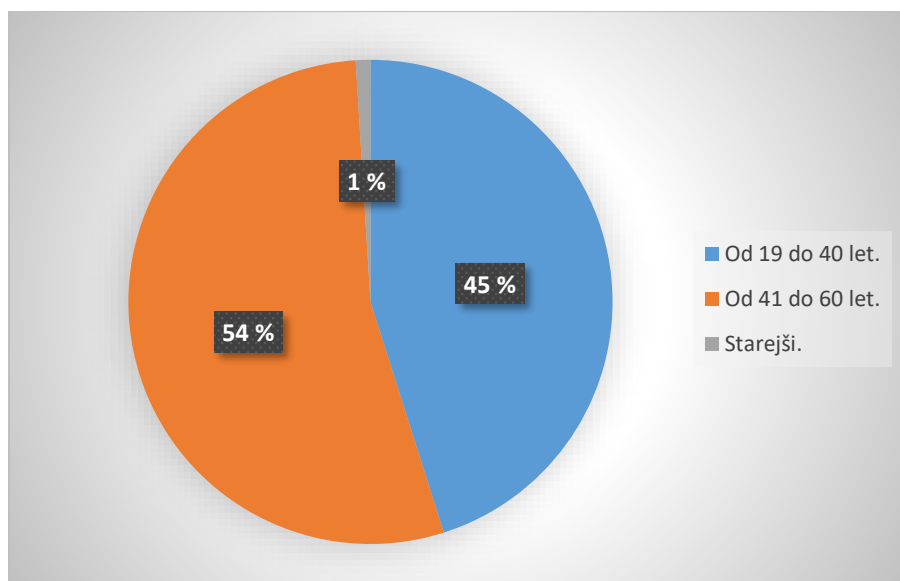
Slika 20: Kolikokrat ste v zadnjih petih letih darovali pri dobrodelnih koncertih ali akcijah?

Iz grafa je razvidno, da je 46 % odraslih v zadnjih petih letih več kot trikrat darovalo pri dobrodelnih koncertih ali akcijah. 23 % odraslih je darovalo dvakrat, 17 % enkrat, 9 % trikrat in 5 % ni v petih letih nikoli darovalo.

Slika 21: Spol

Iz grafa je razvidno, da je v anketi sodelovalo 73 % žensk in 27 % moških.

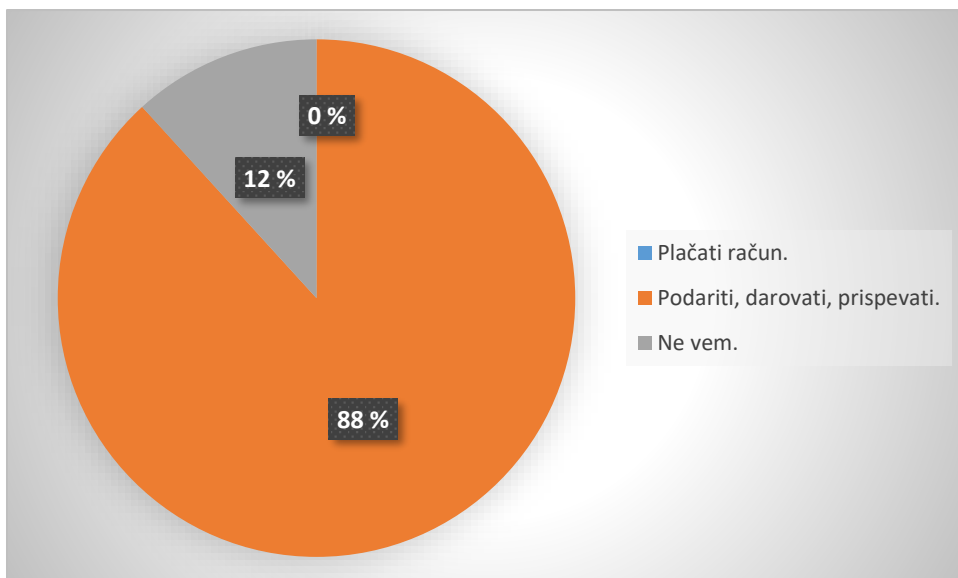

Slika 22: Starost

Iz grafa je razvidno, da je pri anketi sodelovalo 54 % odraslih, starih od 41 do 60 let, 45 %, starih od 19 do 40 let, in 1% odraslih, starejših od 60 let.

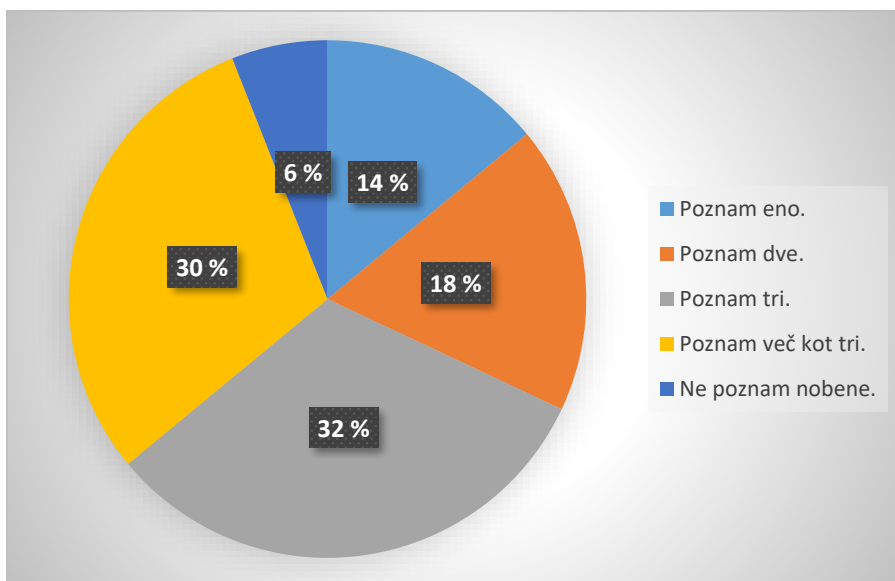
3.2.2 Anketa za otroke

V nadaljevanju predstavljam rezultate anketiranja otrok preko spletnega anketnega vprašalnika.

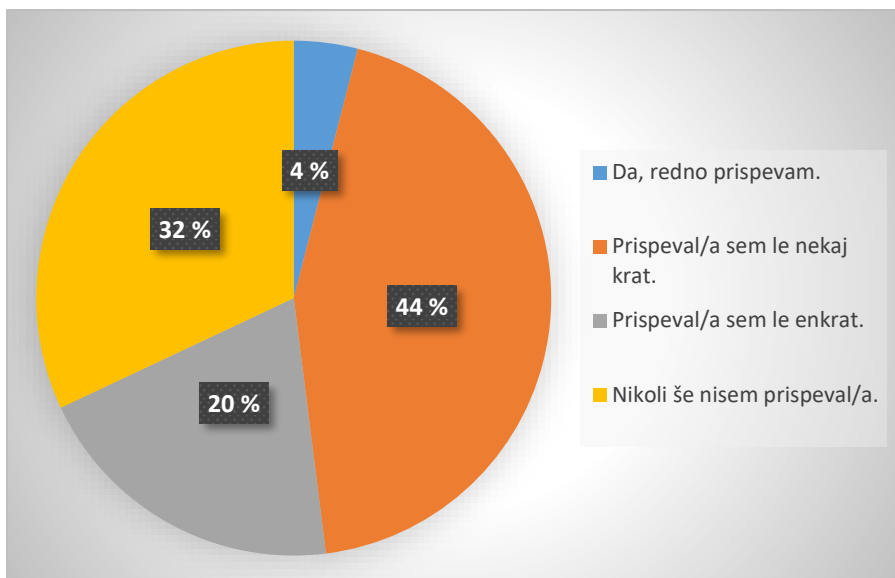
Slika 23: Kaj pomeni beseda »donirati«?

Iz grafa je razvidno, da 88 % otrok ve, da »donirati« pomeni podariti, darovati ali prispevati. 12 % otrok ne ve, kaj ta beseda pomeni. Rezultat me ni presenetil.

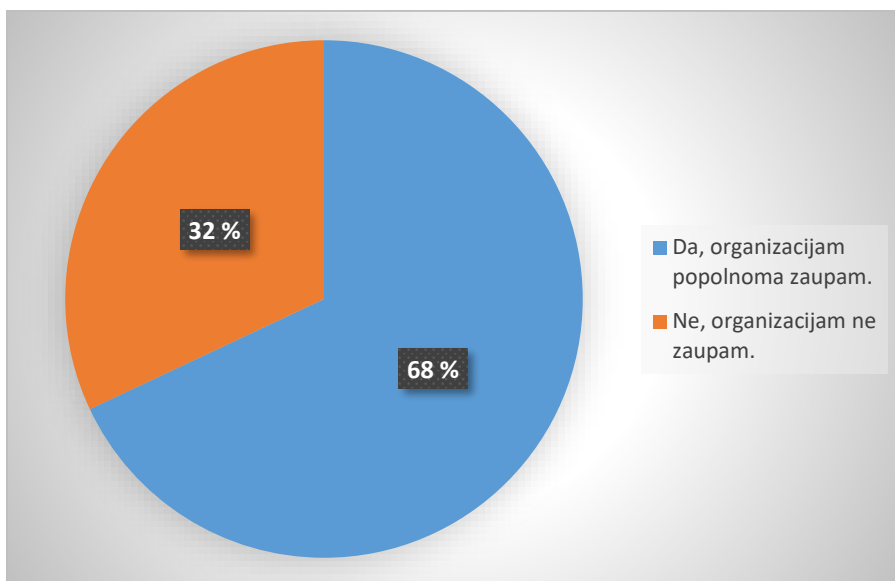
Slika 24: V Sloveniji imamo kar nekaj dobrotelnih organizacij. Koliko jih poznaš?

Iz grafa je razvidno, da 32 % otrok pozna tri dobrotelne organizacije, 30 % jih pozna več kot tri, 18 % pozna dve, 14 % jih pozna samo eno in 6 % otrok ne pozna nobene. Pri tem vprašanju me je rezultat presenetil, saj v šoli kar velikokrat omenjamo dobrotelne organizacije in menim, da bi morala velika večina učencev poznati vsaj tri.

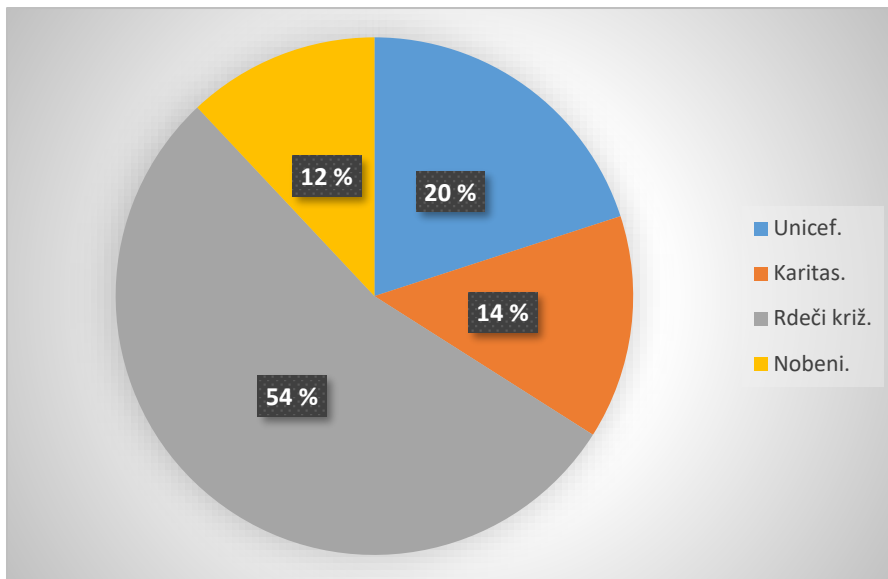
Slika 25: Ali si že kdaj prispeval/a kakšni dobroteljni organizaciji za otroke v Afriki?

Iz grafa je razvidno, da je 44 % otrok za otroke v Afriki prispevalo le nekajkrat, 32 % ni še nikoli prispevalo, 20 % otrok je prispevalo le enkrat in 4 % so označili, da za otroke v Afriki redno prispevajo.

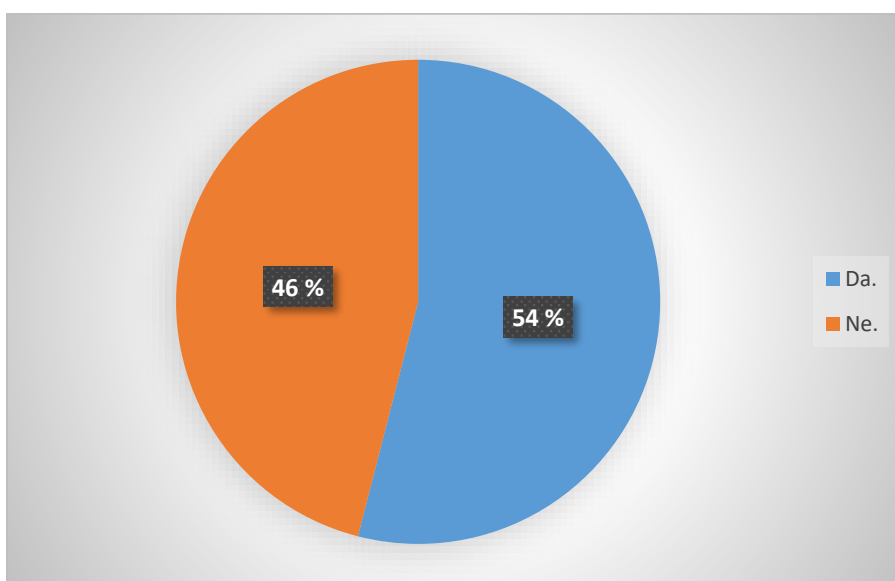
Slika 26: Ali zaupaš organizacijam, da bo denar prišel v prave roke?

Iz grafa je razvidno, da 68 % otrok zaupa organizacijam, da bo denar prišel v prave roke, medtem ko ostalih 32 % organizacijam ne zaupa. Tudi tukaj me je rezultat presenetil, saj sem predvidevala, da otroci iz mojega kraja bolj zaupajo organizacijam.

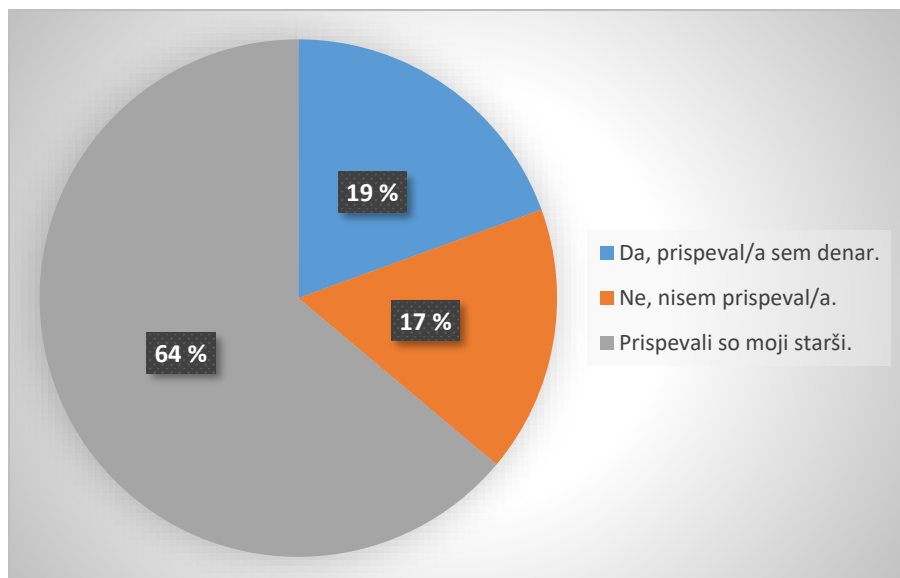
Slika 27: Kateri od naštetih organizacij bi najbolj zaupal/a?

Iz grafa je razvidno, da otroci najbolj zaupajo Rdečemu križu, 20 % otrok najbolj zaupa Unicefu, 14 % najbolj zaupa Karitasu in 12 % otrok ne zaupa nobeni od naštetih. Pričakovala sem, da otroci iz mojega kraja najbolj zaupajo Unicefu.

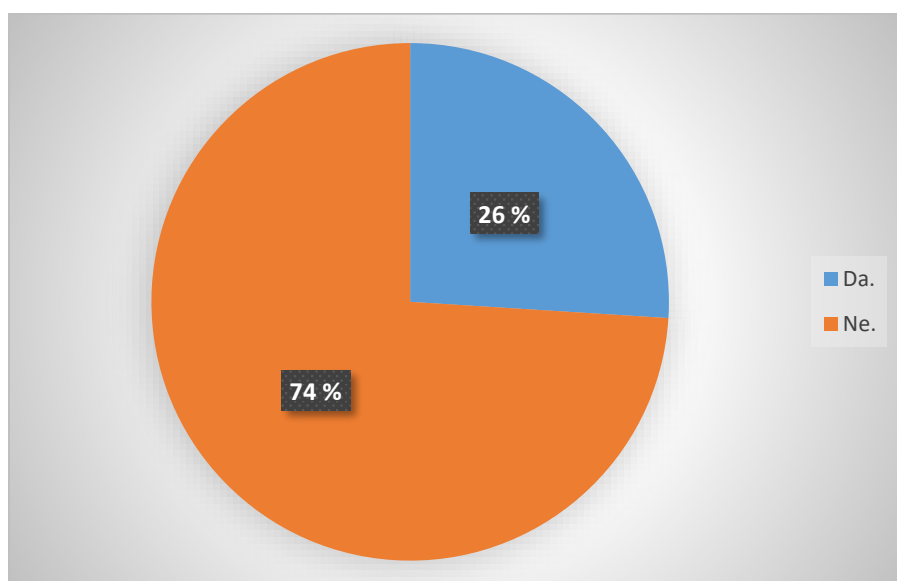
Slika 28: Ali si že kdaj bil/a na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi?

Iz grafa je razvidno, da je več kot polovica učencev, torej 54 %, že bila vsaj enkrat na dobrodelnem koncertu ali prireditvi. 46 % učencev pa je odgovorilo, da še nikoli niso bili na dobrodelnem koncertu ali prireditvi. Ocenjujem, da je odstotek učencev, ki še niso bili na dobrodelni prireditvi, visok.

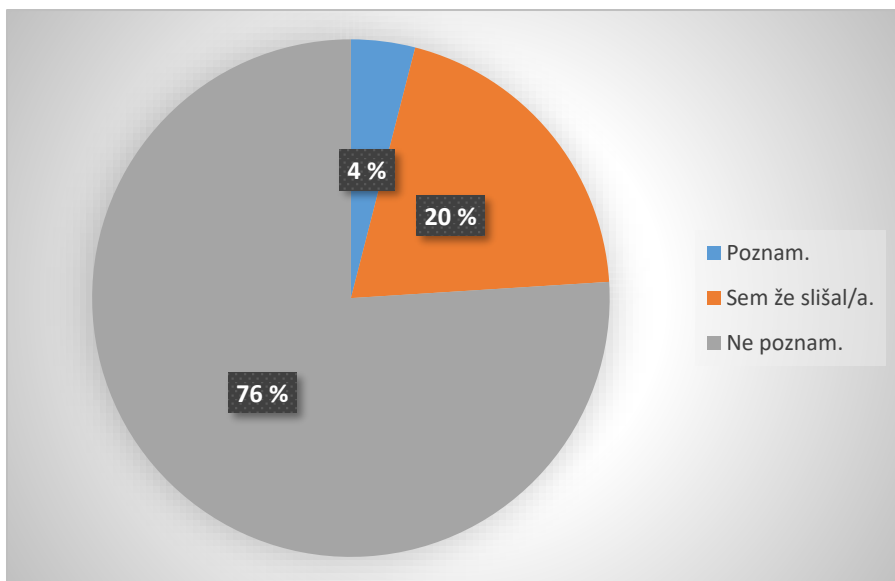
Slika 29: Če si na prejšnje vprašanje odgovoril/a z da: si kaj prispeval/a?

Iz grafa je razvidno, da so pri 64 % učencev prispevali njihovi starši. 19 % učencev je odgovorilo, da so prispevali denar, 17 % pa je odgovorilo, da niso prispevali. Da so v večini starši tisti, ki so prispevali, sem pričakovala.

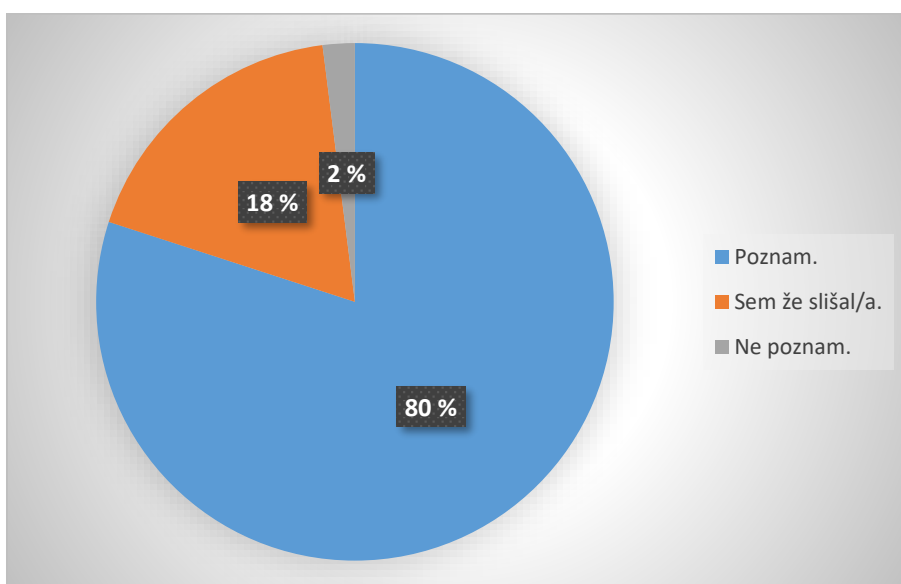
Slika 30: Si bil kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki?

Iz grafa je razvidno, da 74 % učencev še nikoli ni bilo na dobrodelnem koncertu ali prireditvi, 26 % učencev pa je bilo že vsaj enkrat na dobrodelnem koncertu ali prireditvi. Podobno kot pri odraslih je tudi pri otrocih odstotek tistih, ki še niso obiskali prireditve za pomoč otrokom v Afriki, visok. Možnosti za obisk takšne prireditve je v mojem okolju malo, saj so zelo redke oz. jih sploh ni.

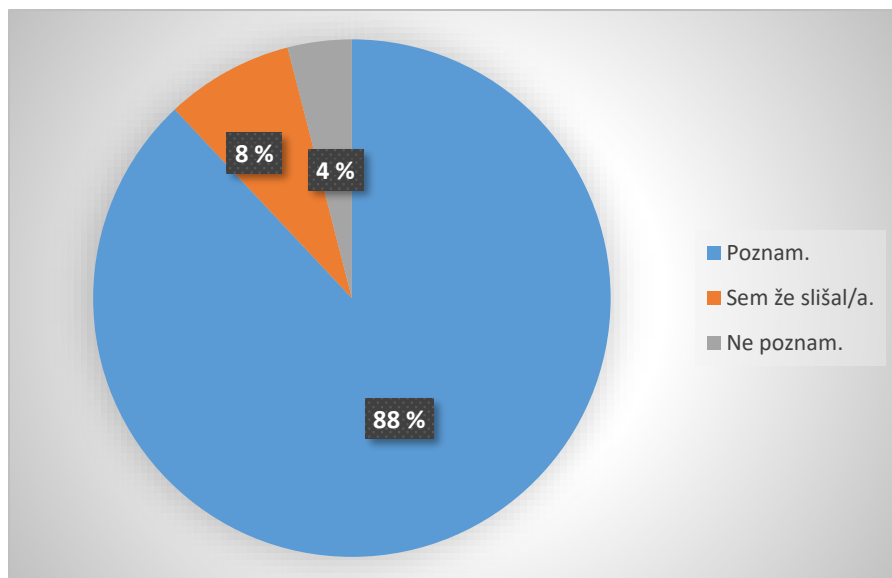
Slika 31: Poznaš dobrodelno organizacijo Edirisa?

Iz grafa je razvidno, da 76 % učencev ne pozna dobrodelne organizacije Edirisa, 20 % je za njo že slišalo, samo 4 % učencev pa so odgovorili, da dobrodelno organizacijo poznajo. Pri tem vprašanju me rezultat ni posebej presenetil, saj to ni tako zelo poznana dobrodelna organizacija.

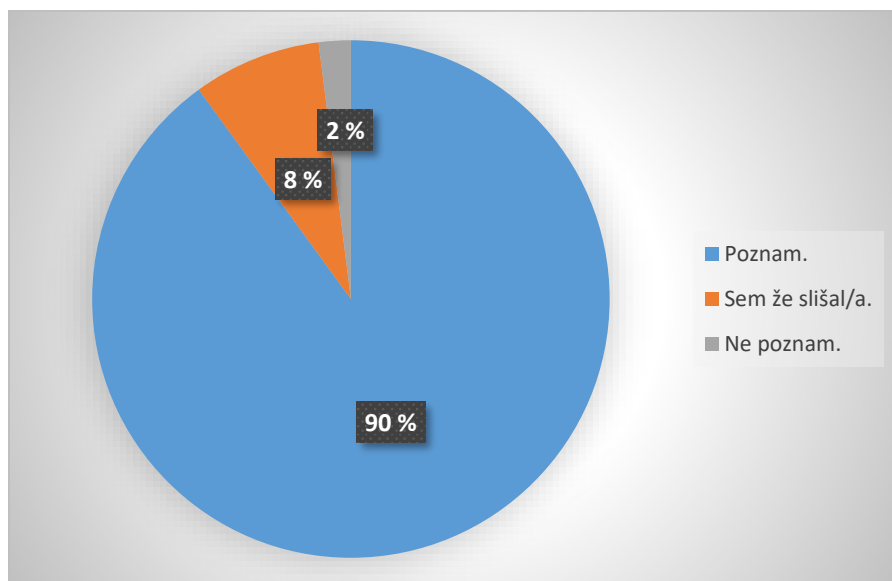
Slika 32: Poznaš dobrodelno organizacijo Unicef?

Iz grafa je razvidno, da 80 % učencev dobrodelno organizacijo Unicef pozna, 18 % je za njo že slišalo in 2 % učencev je odgovorilo, da organizacije ne pozna. Presenetilo me je teh 20 %, ki so za dobrodelno organizacijo Unicef že slišali ali pa je ne poznajo, saj menim, da je Unicef ena najbolj poznanih dobrodelnih organizacij.

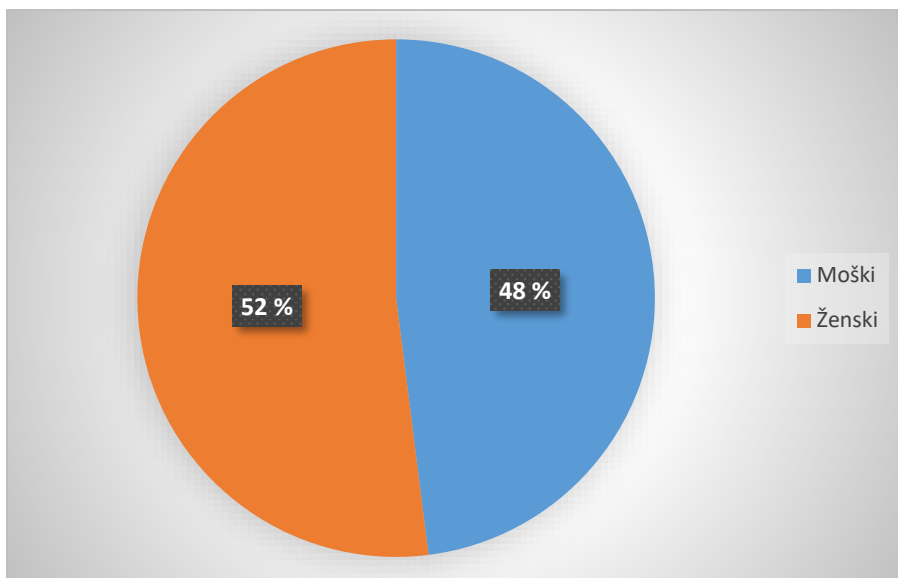
Slika 33: Poznaš dobrodelno organizacijo Karitas?

Iz grafa je razvidno, da 88 % učencev pozna dobrodelno organizacijo Karitas, 8 % je za njo že slišalo in 4 % so odgovorili, da je ne poznajo. 8 % več učencev pozna Karitas kot Unicef.

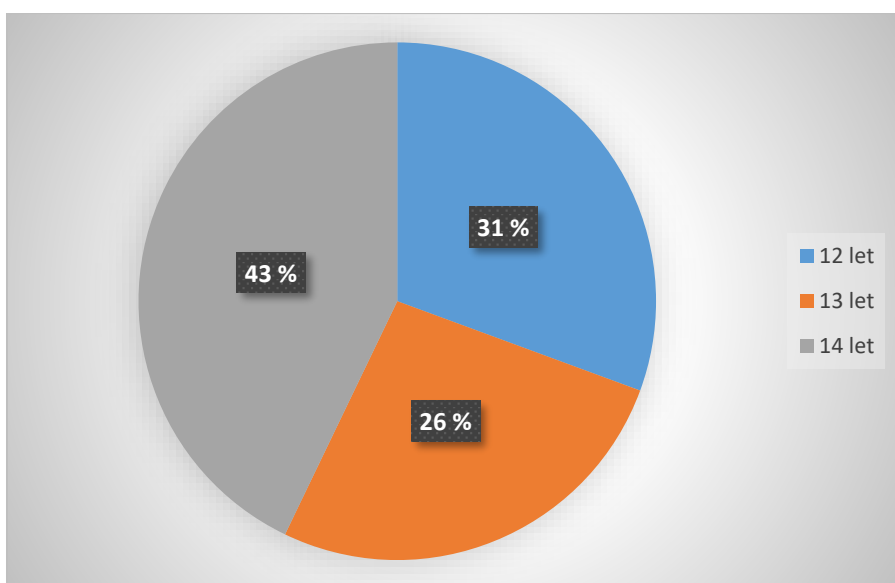
Slika 34: Poznaš dobrodelno organizacijo Rdeči križ?

Iz grafa je razvidno, da 90 % učencev pozna dobrodelno organizacijo Rdeči križ, 8 % je za njo že slišalo in 2 % učencev sta odgovorila, da organizacije ne poznajo. Podobno kot pri odraslih sem pričakovala, da bodo Rdeči križ Slovenije poznali vsi učenci.

Slika 35: Spol

Iz grafa je razvidno, da je v anketi sodelovalo 52 % deklet in 48 % fantov.

Slika 36: Starost

Iz grafa je razvidno, da je v anketi sodelovalo 31 % otrok starih 12 let, 26 % otrok je starih 13 let in ostalih 43 % je starih 14 let.

3.3 Povzetek intervjujev

Izvedla sem tudi intervju s predstavnikom ene od humanitarnih organizacij in z dvema misijonarjema, ki delujeta na območju Afrike. Za intervju sem se odločila, ker sem želela informacije o tem, kakšne so dejanske razmere v Afriki, pridobiti iz prve roke. Želela sem izvedeti, kako misijonarji pomagajo oziroma pripomorejo k izboljšanju življenja otrok.

Sestra Vesna Hiti deluje v Ruandi in Burundiju. V intervjuju z njo sem izvedela veliko novega o tem, katere dobrodelne organizacije najbolj pomagajo v tamkajšnjih krajih. Tako v Ruandi kot v Burundiju je v veliko pomoč Svetovna zdravstvena organizacija, ki pokriva večino zdravstvenih dejavnosti in skupaj z organizacijo PAM skrbi za prehrano, v mnogih krajih pa pomaga tudi UNICEF. Pomoč prihaja tudi iz drugih tujih organizacij. Iz Slovenije pride največ pomoči od Misijonskega središča, Karitasa, Pustne sobotne iskrice, Slovenske MIVI, Ministrstva za zunanje zadeve Republike Slovenije in posameznih darovalcev. Sama tudi pravi, da pride iz Slovenije največ pomoči v denarni obliki, saj se po pomoč velikokrat zateka »domov«.

Pater Lojze Podgrajšek deluje v Malaviju. Pri gradnji gimnazije so finančno pomagali Misijonsko središče Slovenije, Slovenska Karitas in nekaj slovenskih župnij. Približno 50 % financ pa so prejeli iz cerkvenih virov v Veliki Britaniji. Omenil je tudi projekt Botrstvo, ki pomaga izboljšati življenje mnogih otrok. Pri pomoči revnim šolarjem iz njihove župnije so iz Slovenije dobili vso podporo iz programa Botrstvo. Ta program podpira osnovnošolce in nekatere srednješolce pri plačevanju šolnine, šolskih potrebščin in knjig.

V okviru UNICEF-a je možno zbrati sredstva za pomoč otrokom v konkretni državi v razvoju ali pa za tako imenovani UNICEF-ov sklad. Letno izvedejo 5 do 6 akcij za različne programe pomoči otrokom. V letu 2019 so na primer s pomočjo darovalcev v Sloveniji prispevali 1.108 129 evrov. UNICEF zbira samo finančna sredstva, saj je prenos materialnih stvari v Afriko in druge dele sveta predrag. Program otrokom zagotavlja pitno vodo, hrano, da se vključijo v osnovno izobraževanje, zagotavlja enakost med spoloma, zagotavlja zdravstveno oskrbo, otrokom in njihovim družinam zagotavlja nujno pomoč v kriznih situacijah ... Za to, kam bodo pošiljali pomoč, se odločajo po principu *največ najbolj ogroženim*.

4 RAZPRAVA

Prvo hipotezo *Vsaj polovica odraslih in otrok je že vsaj enkrat donirala dobrodelnim organizacijam za pomoč otrokom v Afriki* sem v celoti potrdila. V anketi za odrasle so rezultati pokazali, da je polovica odraslih, torej 50 %, že donirala dobrodelnim organizacijam za pomoč otrokom v Afriki. V anketi za otroke sem ugotovila, da je več kot polovica učencev, torej 68 %, že vsaj enkrat doniralo za otroke v Afriki. Iz rezultatov ankete pa sem izvedela tudi, da je 20 % vseh anketiranih odraslih že vsaj enkrat doniralo materialne reči za otroke v Afriki.

Drugo hipotezo *Odrasli in otroci iz mojega kraja poznajo vsaj tri dobrodelne organizacije* sem le delno potrdila, saj sem iz obeh anket dobila rezultate, da malo več kot polovica otrok pozna tri ali več dobrodelnih organizacij, ostali pa poznajo eno, dve ali pa ne poznajo nobene. V anketi za odrasle sem dobila odgovore, da 75 % odraslih pozna tri ali več dobrodelnih organizacij, v anketi za otroke pa sem dobila podatek, da 62 % učencev pozna tri ali več dobrodelnih organizacij. Odrasle sem povprašala še, katere dobrodelne organizacije od naštetih poznajo, in dobila odgovore, da 90 % odraslih ne pozna dobrodelne organizacije Edirisa, 98 % pozna oziroma je že slišalo za dobrodelno organizacijo Unicef, 99 % prav tako pozna ali pa so že slišali za dobrodelno organizacijo Karitas in prav tako za Rdeči križ.

Tretjo hipotezo *Večina odraslih ne pozna vsaj treh misijonarjev* sem ovrgla, saj sem ugotovila, da samo 7% odraslih pozna tri misijonarje ali več. Največ, torej 68 % odraslih, je označilo, da poznajo enega. Tukaj sem bila nad rezultatom zelo presenečena, saj sem predvidevala, da je večina odraslih bolj ozaveščena, kar se tiče pomoči naših, torej slovenskih misijonarjev za izboljšanje življenjskih razmer otrok in njihovih družin v Afriki.

Četrto hipotezo *V mojem kraju ljudje najbolj zaupajo Unicefu* sem ovrgla, saj sem iz ankete za odrasle ugotovila, da večina odraslih, 25 %, ne zaupa nobeni od naštetih dobrodelnih organizacij, ostali pa najbolj zaupajo Unicefu (24 % anketirancev) in Rdečemu križu (prav tako 24 % anketirancev). Najmanj odraslih zaupa Karitasu. Pri anketi za otroke več kot polovica učencev, torej 53 %, zaupa Rdečemu križu, najmanj pa prav tako kot pri odraslih zaupajo Karitasu. 12 % učencev se je v anketi opredelilo, da ne zaupajo nobeni od naštetih dobrodelnih organizacij.

Peto hipotezo *Več kot polovica odraslih in otrok je bila že vsaj enkrat na dobrodelnem koncertu ali prireditvi* sem potrdila. Iz ankete za odrasle sem izvedela, da je 78 % odraslih že vsaj enkrat bilo na dobrodelnem koncertu ali prireditvi, 78 % jih je tudi darovalo. Le 6 % odraslih se je že udeležilo koncerta ali prireditve, kjer se je zbiralo za pomoč otrokom v Afriki. V anketi za otroke sem izvedela, da je bilo 53 % učencev že vsaj enkrat na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi. Od tega jih je prispevalo samo 14 %, 45 % učencev pa je odgovorilo, da so prispevali njihovi starši. Tudi otrokom sem postavila isto vprašanje, če so kdaj že bili na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki, in ugotovila, da jih 73 % ni še nikoli obiskalo takega dogodka.

5 ZAKLJUČEK

S to raziskovalno nalogo sem spoznala, kako ozaveščeni so odrasli in otroci iz mojega kraja glede dobrodelnih organizacij za pomoč otrokom v Afriki. Ugotovila sem, da obstaja veliko dobrodelnih organizacij, ki se trudijo po svojih najboljših močeh, da bi pomagali otrokom in njihovim družinam v stiski. Preverila sem tudi ozaveščenost glede misijonarjev, ki pomagajo izboljševati življenjske razmere otrok in njihovih družin v težkih razmerah brez pitne vode, toplega obroka in veliko krat brez strehe nad glavo.

Skozi teoretični del sem spoznala, da lahko že vsaka najmanjša donacija zelo pripomore k izboljšanju življenjskih razmer otrok v Afriki. Iz informacij s spleta sem izvedela tudi za program Botrstvo, za katerega prej nisem vedela. Tudi sama sem začela razmišljati o možnosti, da bi se mu pridružila, saj se mi zdi ideja, da lahko z mojim mesečnim nakazilom denarja, ki ni tako visoko, izboljšam življenje enega otroka iz Afrike in mu zagotovim prehrano, zdravstveno oskrbo in šolanje, zelo zanimiva.

Ko sem analizirala podatke in ustvarjala grafe, so me nekateri rezultati zares presenetili. V anketi za odrasle me je najbolj presenetilo, da nihče ne pozna dobrodelne organizacije Edirisa. Presenetilo me je tudi, da več kot polovica odraslih ne pozna več kot enega misijonarja. Pri anketi za otroke pa me je najbolj presenetilo, da nekateri učenci ne poznajo dobrodelnih organizacij, saj se o njih učimo v šoli. Ugotovila sem, da odrasli in otroci iz mojega kraja niso najboljše ozaveščeni o pomoči humanitarnih organizacij iz Slovenije za pomoč otrokom v Afriki.

Ko sem na spletu iskala podatke za teoretični del, sem naletela tudi na citata Pedra Opeke:

“Pravica otrok je, da vsak dan jedo.”
(Misijonar Pedro Opeka v Sloveniji, 19. 12. 2011)

“Kdor daje, je srečnejši od tistega, ki sprejema.”
(Mamić, 24. 12. 2011)

Pedro Opeka želi sporočiti, da nekateri otroci nimajo hrane v izobilju in da bi lahko preden zavržemo ali grdo ravnamo z njo pomislili na otroke v Afriki in drugje po svetu, ki tega dne morda niso imeli toplega otroka. Sporočiti nam želi tudi, da smo nekemu na drugem koncu sveta s svojim prispevkom vsaj malo izboljšali življenje in mu narisali nasmeh na obraz.

Humanitarne organizacije, ki se ukvarjajo s programi pomoči otrokom v Afriki, bi lahko bolje uresničevale svoje načrte, če bi bila osveščenost ljudi glede te teme večja. Pomembno se mi zdi, da že otroci v šoli podrobneje spoznajo življenje pomoči potrebnih otrok v Afriki. Tako bom na moji šoli predlagala, da organiziramo predavanje kakšnega misijonarja, prav tako prireditve v dobrodelni namen, k večji ozaveščenosti pa bodo pripomogle tudi informacije na šolski spletni strani ter oglasnih deskah.

6 LITERATURA

- Čerin A. (december, 2011). Misijonar Pedro Opeka v Sloveniji. Pridobljeno: 1. 4. 2021 s (<http://preprostost.si/2011/12/19/misijonar-pedro-opeka-v-sloveniji/>).
- Edirisa (b. d.). Pridobljeno 20. 12. 2020 s <https://drustvoedirisa.wordpress.com/edirisa-v-ugandi/nasmehi/> .
- Izkoriščanje otrok (b. d.). Pridobljeno 19. 12. 2020 s https://www.share-international.net/slo/publikacije/arhiv/svet/izkoriscanje_otroske.htm.
- Karitas (b. d.). Pridobljeno 19. 12. 2020 s <https://www.karitas.si/mednarodna-pomoc/humanitarna-in-razvojna-pomoc-afrika/> .
- Lakota v Afriki. (21. 12. 2018). Pridobljeno 18. 12. 2020 s https://dijaski.net/gradivo/geo_ref_lakota_v_afriki_01.
- Mamić T. (december, 2011). Pedro Opeka: " Kdor daje, je srečnejši od tistega, ki sprejema." Pridobljeno 1. 4. 2021 s (<https://tinomamic.blogspot.com/2011/12/pedro-opeka-kdor-daje-je-srecnejši-od.html>).
- Misijonarji (22. 1. 2020). V Wikipedija, prosta enciklopedija. Prezeto s <https://sl.wikipedia.org/wiki/Misijonar>.
- Misijonarji (b. d.). Pridobljeno 21. 12. 2020 s <http://www.missio.si/misijonarji/>.
- Misijonarji (b. d.). Pridobljeno 21. 12. 2020 s <http://www.missio.si/datoteke/misijonarji%20po%20drzavah.pdf> .
- Mladi bodoči slovenski zdravniki pomagajo v Afriki (16. 5. 2019). Pridobljeno 21. 12. 2020 s http://www.lepdan.si/vsebina/3711/Tako_mladi_bodoci_slovenski_zdravniki_pomagajo_v_Afriki._Poglejte,_kaksna_dobra_dejanja_opravljajo!
- Nerad M. (b. d.) Akamasoa. Pridobljeno 21. 12. 2020 s <http://www.madagaskar.missio.si/index.php/slovenski-misijoni/akamasoa-pedro-opeka> .
- Pedro Opeka (5. 5. 2020). V Wikipedija, prosta enciklopedija. Pridobljeno s https://sl.wikipedia.org/wiki/Pedro_Opeka .
- Pomoč lačnim na jugu Afrike (12. 7. 2006). Pridobljeno 18. 12. 2020 s <https://www.dnevnik.si/29106> .
- Prévost, M. (2008). Pedro Opeka. Dnevnik spopada. Celjska Mohorjeva družba.
- Sklad združenih narodov za otroke (11. 5. 2017). V Wikipedija, prosta enciklopedija. Pridobljeno s https://sl.wikipedia.org/wiki/Sklad_Zdru%C5%BEenih_narodov_za_otroke.
- Šelek M. (avgust, 2014). Zdravniki v Afriki. Pridobljeno 20. 12. 2020 s <https://novice.svet24.si/clanek/novice/slovenija/53fa4311e2b44/slovenski-zdravniki-v-afriki> .
- Terapevtska hrana za otroke (b. d.). Pridobljeno 18. 12. 2020 s <https://starsiotroksveta.si/terapevtska-hrana-za-otroke/> .
- Unicef (b. d.). Pridobljeno 20. 12. 2020 s <https://www.unicef.si/o-nas>
- Unicef. (30. 3. 2021). V Wikipedija prosta enciklopedija. Pridobljeno s <https://en.wikipedia.org/wiki/UNICEF>.
- Žvokelj Ž. (november, 2015). Kmetijstvo v Afriki. Pridobljeno 18. 12. 2020 s http://afrika2a.blogspot.com/2015/11/kmetijstvo-v-afriki_25.html.

6.1 Viri slik

- Akamasoa (2019) [Fotografija s spleta]. Pridobljeno 20. 12. 2020 s [https://www.madagascar-foundation.org/short-report-for-2018-activity-akamasoa-madagascar/\(20.01.2021\)](https://www.madagascar-foundation.org/short-report-for-2018-activity-akamasoa-madagascar/(20.01.2021)).
- Društvo Edirisa (b. d.) [Fotografija s spleta]. Pridobljeno 20. 12. 2020 s <https://drustvoedirisa.wordpress.com/>.
- Karitas (b. d.) [Fotografija s spleta]. Pridobljeno 18. 12. 2020 s <http://www.karitasmb.si/2018/11/22/teden-karitas/>.
- Pedro Opeka kliče k uporabi (b. d.) [Fotografija s spleta]. Pridobljeno 21. 12. 2020 s <https://marijanzlobec.wordpress.com/2018/12/03/peter-pedro-opeka-klice-u-uporu/>.
- Unicef (b. d.) [Fotografija s spleta]. Pridobljeno 18. 12. 2020 s <https://vrtec-domzale.si/unicef-puncke-iz-cunj/>.

7 PRILOGE

7.1 Spletni anketni vprašalnik za odrasle

1. V Sloveniji imamo kar nekaj dobrodelnih organizacij. Koliko jih poznate?
 - Poznam eno.
 - Poznam dve.
 - Poznam tri.
 - Poznam več kot tri.
 - Ne poznam nobene.

2. Ali ste že kdaj donirali denar za otroke v Afriki?
 - Da.
 - Ne.

3. Ali ste že kdaj donirali materialne reči za otroke v Afriki?
 - Da.
 - Ne.

4. Ko darujete denar, ali zaupate organizacijam, da bo denar prišel v prave roke?
 - Da, organizacijam popolnoma zaupam.
 - Ne, organizacijam ne zaupam.

5. Poznate dobrodelno organizacijo Edirisa?
 - Poznam.
 - Sem že slišal/a.
 - Ne poznam.

6. Poznate dobrodelno organizacijo Unicef?
 - Poznam.
 - Sem že slišal/a.
 - Ne poznam.

7. Poznate dobrodelno organizacijo Karitas?
 - Poznam.
 - Sem že slišal/a.
 - Ne poznam.

8. Poznate dobrodelno organizacijo Rdeči križ?
 - Poznam.
 - Sem že slišal/a.
 - Ne poznam.

9. Iz Slovenije je veliko misijonarjev, ki delujejo na območju Afrike. Ali poznate kakšnega?
 - Poznam enega.
 - Poznam dva.
 - Poznam tri.
 - Poznam več kot tri.
 - Ne poznam nobenega.

10. Ali ste že kdaj bili na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi?
- Da.
 - Ne.
11. Če ste na prejšnje vprašanje odgovorili z da, za kakšen namen se je zbiralo?
- Za družine v stiski.
 - Za otroka/odraslega s težko boleznijo.
 - Za objekt za otroke (igrišče, vrtec, šolo).
 - Za otroke v Afriki.
 - Drugo:
12. Ste tudi vi prispevali?
- Da.
 - Ne.
13. Ste bili kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki?
- Da.
 - Ne.
14. Kateri od naštetih organizacij bi najbolj zaupali?
- Unicef.
 - Karitas
 - Rdeči križ.
 - Nobeni.
15. Kolikokrat ste v zadnjih petih letih darovali pri dobrodelnih koncertih ali akcijah?
- Enkrat.
 - Dvakrat.
 - Trikrat.
 - Več kot trikrat.
 - Nikoli.
16. Spol:
- Moški.
 - Ženski.
17. Vaša starost:
- Od 19 do 40.
 - Od 41 do 60.
 - Starejši.

7.2 Spletni anketni vprašalnik za otroke

1. Kaj pomeni beseda "donirati"?
 - Plačati račun.
 - Podariti, darovati, prispevati.
 - Ne vem.

2. V Sloveniji imamo kar nekaj dobrodelnih organizacij. Koliko jih poznaš?
 - Poznam eno.
 - Poznam dve.
 - Poznam tri.
 - Poznam več kot tri.
 - Ne poznam nobene.

3. Ali si že kdaj prispeval/a kakšni dobrodelni organizaciji za otroke v Afriki?
 - Da, redno prispevam.
 - Prispeval/a sem le nekajkrat.
 - Prispeval/a sem enkrat.
 - Nikoli še nisem prispeval/a.

4. Ali zaupaš organizacijam, da bo denar prišel v prave roke?
 - Da, organizacijam popolnoma zaupam.
 - Ne, organizacijam ne zaupam.

5. Kateri od naštetih organizacij bi najbolj zaupal/a?
 - Unicef.
 - Karitas.
 - Rdeči križ.
 - Nobeni.

6. Ali si že kdaj bil/a na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi?
 - Da.
 - Ne.

7. Če si na prejšnje vprašanje odgovoril/a z da, si kaj prispeval/a?
 - Da, prispeval/a sem denar.
 - Ne, nisem prispeval/a.
 - Prispevali so moji starši.

8. Si bil/a kdaj na kakšnem dobrodelnem koncertu ali prireditvi, kjer se je zbiralo za otroke v Afriki?
 - Da.
 - Ne.

9. Poznaš dobrodelno organizacijo Edirisa?
 - Poznam.
 - Sem že slišal/a.
 - Ne poznam.

10. Poznaš dobrodelno organizacijo Unicef?

- Poznam.
- Sem že slišal/a.
- Ne poznam.

11. Poznaš dobrodelno organizacijo Karitas?

- Poznam.
- Sem že slišal/a.
- Ne poznam.

12. Poznaš dobrodelno organizacijo Rdeči križ?

- Poznam.
- Sem že slišal/a.
- Ne poznam.

13. Spol:

- Moški.
- Ženski.

14. Starost:

- 12 let.
- 13 let.
- 14 let.

7.3 Intervju s predstavnikom organizacije Unicef

1. Koliko dobite letnih donacij za otroke v Afriki?

V okviru UNICEF-a je mogoče sredstva zbirati bodisi za pomoč otrokom v konkretni državi v razvoju ali pa za tako imenovani UNICEF-ov splošni sklad.

UNICEF Slovenija večinoma zbira sredstva za tako imenovani UNICEF-ov globalni splošni sklad, iz katerega se nato financirajo različni dolgoročni programi pomoči otrokom po svetu – programi za pomoč podhranjenim otrokom; programi zagotavljanja čiste pitne vode, programi zagotavljanja izobraževanja, osnovne zdravstvene oskrbe, zaščite pred nasiljem in zlorabami ter nujna pomoč ob naravnih nesrečah/vojnah. Zbiranje sredstev za splošni sklad organizaciji omogoča fleksibilnost in hitro odzivnost, da lahko nemudoma nameni sredstva za pomoč otrokom v tiste države, kjer je pomoč najbolj potrebna, seveda tudi v afriške države. V lanskem letu UNICEF Slovenija ni izvedel nobene akcije zbiranja sredstev izključno za pomoč določeni afriški državi, so bila pa, tudi za pomoč otrokom v Afriki, na območjih, kjer je najbolj potrebno, vsekakor namenjena sredstva naših darovalcev, ki prispevajo v splošni UNICEF-ov sklad.

2. Koliko dobrodelnih akcij izvedete letno in približno koliko denarja zberete?

Letno izvedemo 5 do 6 akcij/kampanj, v katerih zbiramo sredstva z direktno pošto za različne UNICEF-ove programe pomoči otrokom, vse leto pa zbiramo sredstva tudi z mesečnim darovanjem posameznikov, korporativnimi partnerstvi idr. V letu 2019 smo za UNICEF-ove programe pomoči otrokom po svetu s pomočjo darovalcev v Sloveniji prispevali 1.108.129 evrov. (Letno poročilo za 2020 je še v pripravi, zato vam končnih podatkov ne morem posredovati, bodo pa primerljivi z 2019.)

3. Kakšnih donacij prejmete več, denarnih ali materialnih, in katere vam pridejo bolj prav?

UNICEF zbira izključno finančna sredstva in ne donacij v materialu.

Pojasnilo:

UNICEF Slovenija je neprofitna organizacija, ki si na področju zbiranja sredstev za UNICEF-ove programe pomoči otrokom prizadeva vsako leto zbrati čim več sredstev s čim nižjimi stroški. Tako racionalno mora ravnati tudi UNICEF kot matična organizacija, ki programe izvaja. Pomoč mora pridobivati, dostavljati in izvajati čim bolj ekonomično in učinkovito.

Za uresničevanje svojih programov UNICEF običajno potrebuje točno določene dobrine. Do njih pride preko svoje centralne nabavne službe v Kopenhagenu, kjer je tudi UNICEF-ovo osrednje skladišče. Centralni način nabave UNICEF-u omogoča nabavo standardiziranih preverjenih artiklov, ki so hkrati tudi cenovno najugodnejši. Dobrene za pomoč so shranjene v centralnem skladišču in pripravljene za takojšnjo dostavo na območje, kjer ljudje pomoč nujno potrebujejo (naravne nesreče, vojne).

Kot rečeno, **nacionalni odbori UNICEF-a zbiramo le denar in ne materialne pomoči**, saj je razpršena dostava le-te na ogrožena področja stroškovno in časovno neučinkovita, morali bi zaposliti dodatne ljudi, uvesti sredstva za transport ter se posebej ukvarjati z izvozno/uvozno birokracijo in standardi. Tako pa v UNICEF-u za vse to skrbi ena služba, kar je bistveno učinkovitejše in cenejše.

4. V kakšnih oblikah nudite pomoč otrokom v Afriki?

UNICEF v 156 državah v razvoju po vsem svetu, torej tudi v Afriki, izvaja naslednje programe pomoči otrokom:

- Skrbi za preživetje ter celovit in kakovosten razvoj otrok v zgodnjem otroštvu – programi zagotavljanja čiste pitne vode, hrane, mikrohranil itd.
- Otrokom zagotavlja možnosti, da se vključujejo v osnovno izobraževanje in da je pri tem zagotovljena enakost med spoloma.
- Otrokom zagotavlja zdravstveno oskrbo, vključno s cepljenjem proti nevarnim otroškim boleznim.
- Otroke ščiti pred zapostavljanjem, diskriminacijo, nasiljem, izkoriščanjem in zlorabami.
- Otrokom in njihovim družinam zagotavlja nujno pomoč v kriznih razmerah (ob naravnih nesrečah, vojnah ...).

5. Kako posredujete zbrane donacije, da pridejo v prave roke?

UNICEF nikoli ne nakazuje denarja posameznikom - prejemnikom pomoči, temveč z zbranimi sredstvi financira UNICEF-ove programe pomoči otrokom v posameznih državah, s čimer omogoča njihovo izvajanje.

Kot del Organizacije Združenih narodov ima UNICEF vzpostavljene številne notranje in zunanje nadzorne mehanizme, ki zagotavljajo, da pomoč doseže tiste, ki jo najbolj potrebujejo. Tako preprečuje potencialne zlorabe sredstev.

UNICEF pri svojem delovanju sledi strogo določenim pravilom nakazovanja in nadzora nad finančnimi sredstvi ter doseženimi rezultati, vključno s Pravilnikom Združenih narodov za preprečevanje porabe zbranih sredstev za namene, ki so v nasprotju s poslanstvom organizacije ali bi lahko bila vezana na koruptivna dejanja.

Za nakazila zbranih sredstev se vedno zahtevajo finančna potrdila in natančna poročila o uresničevanju dogovorjenih programov, vrši pa se tudi stalni nadzor nad izvajanjem programov na terenu.

Praviloma so direktorji UNICEF-ovih uradov tujci, kar dodatno pripomore k preprečevanju korupcije oziroma napačne porabe sredstev, osebe v uradih pa nosi osebno in finančno odgovornost za dejanja, ki so v nasprotju s pravili organizacije.

Poslovni poročili UNICEF-a in UNICEF-a Slovenija sta enkrat letno revidirani s strani zunanjih revizorskih hiš, s čimer so dodatno preverjena vsa nakazila.

6. Na kakšen način razporejate sredstva in na kak način se odločate, v katere kraje v Afriki pošiljate pomoč?

UNICEF je organizacija, ki **deluje v korist vseh otrok**, največ pomoči pa nameni najbolj ogroženim. Naše delovanje temelji na uresničevanju otrokovih pravic, ki so jih s Konvencijo o otrokovih pravicah sprejele skoraj vse države sveta (KOP je mednarodnopravni dokument, ki ga je ratificiralo največ držav). Princip **največ najbolj ogroženim** se uresničuje na podlagi kriterijev, po katerih se odmerjajo sredstva za programe v posameznih državah. Največ sredstev na posameznega otroka se odobri UNICEF-ovim uradom v tistih državah v razvoju, kjer dosegajo najnižji BDP na prebivalca in kjer so kazalci o položaju otrok najslabši.

7.4 Intervju s sestro Vesno Hiti

1. Katere svetovne humanitarne organizacije se zavzemajo za pomoč otrokom v Ruandi in Burundiju ter v kakšni obliki vam donirajo pomoč, če vam jo donirajo?

Tako v Ruandi kot v Burundiju so v veliko pomoč dejavnosti, ki se odvijajo v okviru OMS (Svetovna zdravstvena organizacija), ki pokriva večino zdravstvenih dejavnosti: cepljenje, prehrana otrok skupaj z organizacijo PAM (svetovna prehrabna organizacija).

V mnogih krajih pomaga tudi UNICEF – zdi se mi, da predvsem na šolskem področju.

Verjetno je še mnogo drugih organizacij, vendar v naše kraje visoko v hribih (ko sem bila v Ruandi) niso prišle.

Tu, v Burundiju, kjer sedaj delujem med otroki s posebnimi potrebami pa največ sodelujem v okviru raznih projektov. Od le teh smo v najožjem stiku:

- z nemško **KINDERMISSONSWERK**, ki podpira našo dejavnost Mobilne klinike, ki izvaja fizioterapevtske in učne dejavnosti za otroke s posebnimi potrebami na podeželju. S to organizacijo sodelujemo že osem let.
- Tri leta sodelujemo z ameriško nevladno organizacijo **SEGAL Family Fondation**, ki podpira vsestranske dejavnosti Centra za otroke s posebnimi potrebami (vzgoja, šport, izobraževanje, organizacija ...).
- Nevladna organizacija **Liliane fonds** sprejema v oskrbo nekatere revne otroke. Njihova sredstva so zelo omejena.
- **C.E.I. – Italijanska škofovska konferenca** je pridala svoj delež, ko smo gradili šolske prostore.

2. S katerimi slovenskimi organizacijami, ki donirajo za pomoč otrokom, sodelujete?

Kjerkoli pa sem delovala; tako v Ruandi (28 let) kot sedaj v Burundiju (2 leti), pa sem bila deležna za dejavnosti ogromno pomoči iz domovine. Zato gre moja velika hvaležnost:

- **Misijonskemu središču Slovenije;**
- **Slovenski Karitas;**
- **Pustni sobotni iskrici 2020** (Radio Ognjišče skupaj z Misijonskim središčem in Slovensko Karitas);
- **slovenski MIVI** (za pomoč pri nakupu prevoznih sredstev in prevozu naših otrok v šolo);

- **ministrstvu Slovenije** (za financiranje nekaterih projektov, ki so omogočili vsestranski razvoj nekaterih dejavnosti v določenih krajih: gradnja šol, zdravstvenih centrov, vodnjaki, razvoj poljedelstva, mikrofinance ...);
- **darovom posameznikov** (Slovenski dobrotniki so zelo radodarni. In to ne tisti bogati, pač pa tisti, ki se odrekajo razkošju, da lahko pomagajo drugim. Mnoge družine iz Slovenije pomagajo revnim družinam v Afriki preko projekta);
- **Z delom do dostojnega življenja**. Z denarjem, ki so ga privarčevale slovenske družine, podpiramo tukaj revne družine, ki pa s svojim delom prispevajo za neki skupni blagor (tu pri nas v Centru za otroke s posebnimi potrebami skrbijo za vrt, okolico, pospravljanje, sekanje drv in podobno; pripravljajo tudi hrano za zapornike).

3. Kakšna oblika pomoči vam pride pri delu bolj prav, denarna ali materialna? Katere oblike pomoči prejmete več?

- Seveda pride najbolj prav denarna pomoč, saj se z denarjem lahko dobi vse, kar je v naših razmerah potrebno.

4. Če bi poskusili oceniti, približno koliko odstotkov pomoči pride iz Slovenije in koliko iz drugih večjih in bogatejših držav sveta?

- Moram priznati, da se sama pač največ zatekam po pomoč »domov«; saj je to normalno. Zato bi težko naredila neko primerjavo z ostalimi bogatejšimi državami sveta. In ta pomoč, ki pride iz domovine, je konkretna in odgovori prav na tiste potrebe, za katere smo zaprosili.
- Podobno je s pomočjo, ki nam jo nudita KINDERMISSIONSWERK iz Nemčije in SEGAL FF.
- Pomoč, ki pa prihaja preko države in velikih svetovnih organizacij (OMS, UNICEF) je vnaprej določena ne glede na naše potrebe in prošnje. Zato rezultati te pomoči niso tako kakovostni in marsikaj ni tako dobro uporabljeno.

5. Sodelujete še s kakšnimi drugimi misijonarji, ki delujejo na območju Afrike?

- Seveda sodelujem, saj tukaj nisem sama; sem v skupnostmi s sosestrami in našo skupnost sestavljajo štiri narodnosti: Burundijke, Ruandijke, Vietnamka in Slovenka. In smo močno povezane z ostalimi skupnostmi v Burundiju in Ruandi.

6. Ali se je v obdobju vašega delovanja položaj otrok izboljšal?

- Marsikaj se je spremenilo, tudi tukaj gre razvoj naprej, pa čeprav so ljudje še vedno zelo revni in jim primanjkuje najosnovnejšega.
- Toda v Centru za otroke s posebnimi potrebami se je v zadnjih letih veliko spremenilo, ker imajo čudovite prostore, boljše hrano in možnosti prevoza z avtobusom. Tudi osveščanje okolice je pripomoglo, da so ti otroci drugače sprejeti in spoštovani.

7. Kaj bi želeli sporočiti državljanom Slovenije?

- Najprej bi se rada zahvalila vsem velikodušnim Slovencem za vsestransko moralno, duhovno in materialno podporo.
- Rada bi se zahvalila za pozornost, ki jo namenjajo Afriki in drugim deželam v razvoju; za to odprtost, razumevanje in solidarnost.
- Rada bi jih spodbudila, naj to sočutno srce za stisko bližnjega nikoli ne otrpne;
- Rada bi se zahvalila Tebi, draga Gaja, in drugim mladim, ki imate posluš za druge, ki živijo v težjih okoliščinah kot pri nas doma.

- In, ko poslušam, berem tu in tam, da so doma tudi nesloge, bi rada vse povabila k medsebojni ljubezni, spravi in razumevanju. Le v slogi je moč!
- Bog živi mojo drago – ljubljeno Slovenijo!

7.5 Intervju z misijonarjem patrom Lojzetom Podgrajškom

1. Katere svetovne humanitarne organizacije se zavzemajo za pomoč otrokom v Malaviju in v kakšni obliki vam donirajo pomoč?

V Malaviju sem gradil veliko gimnazijo z internati za 288 deklet in 288 fantov. V glavnem sem bil povezan s cerkvenimi dobrotelnimi organizacijami. Iz Slovenije so nam finančno pomagali: Misijonsko središče Slovenije, Slovenska Karitas in nekaj slovenskih župnij, kjer so župnikovali moji prijatelji, kot na primer: Župnija Slovenske Konjice.

2. S katerimi slovenskimi organizacijami, ki donirajo za pomoč otrokom v Malaviju, sodelujete?

Na to vprašanje sem že odgovoril v prvem odgovoru. Dodati moram še program Botrstvo pri Misijonskem Središču Slovenije. Ta program je podpirali revne osnovnošolce/ke in nekatere tudi v srednjih šolah. Finance so pošiljali za plačevanje šolnine, za šolske potrebščine in za knjige.

3. Kakšna oblika pomoči vam pride pri delu bolj prav, denarna ali materialna? Katere oblike pomoči prejmete več?

Ker sem jaz bil zadolžen v glavnem za izgradnjo nove gimnazije v kraju Kasungu, smo prosili za denarno podporo, ker je pač bilo potrebno kupovati gradbene materiale, plačevati delavce in firmo, ki je izvajala dela. Tudi Karitas nam je pomagala v denarni obliki, ker so financirali nove pograde in vzmetnice.

4. Če bi poskusili oceniti, približno koliko odstotkov pomoči pride iz Slovenije in koliko iz drugih večjih in bogatejših držav sveta?

Pri pomoči revnim šolarjem smo za revne učence iz naše župnije prejeli iz Slovenije vso podporo za program »Botrstvo«. Pri izgradnji gimnazije smo iz Slovenije prejeli nekje okoli 8 % potrebnih denarnih sredstev. Za gimnazijo smo pa 50 % financ prejeli iz cerkvenih virov v Veliki Britaniji. Ostalo se pa od drugod.

5. Sodelujete še s kakšnimi drugimi misijonarji, ki delujejo na območju Afrike?

Do sedaj še nisem sodeloval na misijonskih projektih z misijonarji v drugih državah Afrike. V vsaki državi so drugačni pogoji delovanja, vsak misijonar najde in sodeluje s »svojimi podporniki« iz zaledja, kamor tudi pošilja poročila o razvoju del. Mislim, da dobrotniki to pričakujejo od nas.

6. Ali se je v obdobju vašega delovanja položaj otrok izboljšal?

V okolici mesta Kasungu se je s pomočjo programa »Botrstvo« za mnoge mlade njihov položaj precej izboljšal. Mnogi, vsaj kakih 500 mladih, so s to pomočjo lahko končali osnovno šolo, nekateri pa tudi srednjo, in to jih je gotovo vsaj malo pripravilo na življenje kot odraslih državljanov. Nekateri drugi so z dobrimi rezultati v osnovni šoli lahko nadaljevali kako poklicno šolo in tako prišli do zaposlitve in s tem do koristi za svoje življenje.

7. Kaj bi želeli sporočiti državljanom Slovenije?

Državljanom moje domovine Slovenije bi sporočil, da sem kot misijonar zelo hvaležen slovenski cerkvi in tudi nekaterim »privatnim« dobrotnikom, ki že veliko let podpirajo moje misijonsko delo v Malaviju. Kot se lepo reče: »Kar darujemo pomoči potrebnim, to nikoli ne pogrešamo.« Tako naj bo tudi za naprej! Iskreno se zahvaljujem vsem, ki so kdaj darovali za moje misijonsko delo v Malaviju, še posebej

za novo gimnazijo, ki se imenuje »Lojola«, kot tudi tistim, ki so dolga leta sodelovali v programu »Botrstvo« za revne učence in učenke. Bog naj vsem obilno povrne.

p. Lojze Podgrajšek